

sió

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Almanac

MAIG: Mes de 31 dies, cinquè del calendari gregorià.

Els dies tornen a allargar-se, som en plena Primavera:
 El dia 1 el sol surt a les 4h 48m, i es pon a les 6h 48m
 El dia 31 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 7h 17m

El dia 10: ECLIPSI ANULAR DE SOL, visible com a parcial a Catalunya. El principi de l'eclipsi és a les 2h 12m de la tarda. La seva fi a les 8h 11m del vespre.
 El dia 25: ECLIPSI PARCIAL DE LLUNA, visible a Catalunya. Primer contacte amb la penombra: 1h 18m. Primer contacte amb l'ombra: 2h 37m. Últim contacte amb l'ombra: 4h 23m. Últim contacte amb la penombra: 5h 43m. A Catalunya l'últim contacte amb l'ombra coincidirà aproximadament amb la sortida del sol.
 El dia 21 el sol entra a la constel·lació de GÈMINIS.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

El maig és el mes de les flors i dels amors. La flor nascuda dins aquest mes crida l'amor i porta molta ventura. D'aquí ve el costum de fer-se presents amb flors. El costumari ho recorda:

*Qui tracta amb floretes
sent amorettes.*

*Les flors
criden les amors.*

La creença popular, d'origen romà, pensava que aquest temps de l'any era dolent per al matrimoni, diuen que antigament ningú no es casava al mes de maig:

*El maig comença amb una creu
i qui s'hi casa en té dues.*

*Casament de maig
curta durada.*

R. Bernaus

Les fases de la lluna:

Quart minvant ◐ el dia 2 a les 14h 32m
 Lluna nova ● el dia 10 a les 17h 7m
 Quart creixent ◑ el dia 18 a les 12h 50m
 Lluna plena ○ el dia 25 a les 3h 39m

Dia 1: Sant Josep obrer. FESTA DEL TREBALL.

Dia 3: LA INVENCIO DE LA SANTA CREU. L'Església commemora la troballa o invenció de la Santa Creu, perduda durant els primers temps del cristianisme i trobada per santa Elena. Avui tenia lloc la benedicció del terme des de les creus termenals, cap on s'organitzaven processons que anaven pels camps i entre els conreus. Els pobles pre-cristians també organitzaven seguicis que voltaven pels camps amb torxes enceses i es lliuraven a devocions encaminades a fertilitzar i protegir els conreus i els fruits.

Dia 15: L'ASCENSIÓ DEL SENYOR. Es celebrava el dijous anterior. Era una de les festes més importants del calendari litúrgic.

SANT ISIDRE LLAURADOR. Patró de la pagesia catalana, adoptat com a tal a principis del s. XVI, en substitució dels sants que fins aleshores s'havien venerat: sant Galderic, pagès rossellonès; sant Medir, pagès vallesà; sant Faust al pla de Lleida, i els sants Abdó i Senent a les planes del Rosselló.

Dia 22: PASQUA DE PENTECOSTA, o Pasqua Granada.

Dia 23: DILLUNS DE PASQUA GRANADA. Actualment no és festiu regularment a Catalunya. Enguany sí que s'ha pogut celebrar.

ELS REMEIS DE LA PADRINA

Si us feu una ferida o no s'estronca la sang, els nostres avis tenien un remei que sembla que no fallava:

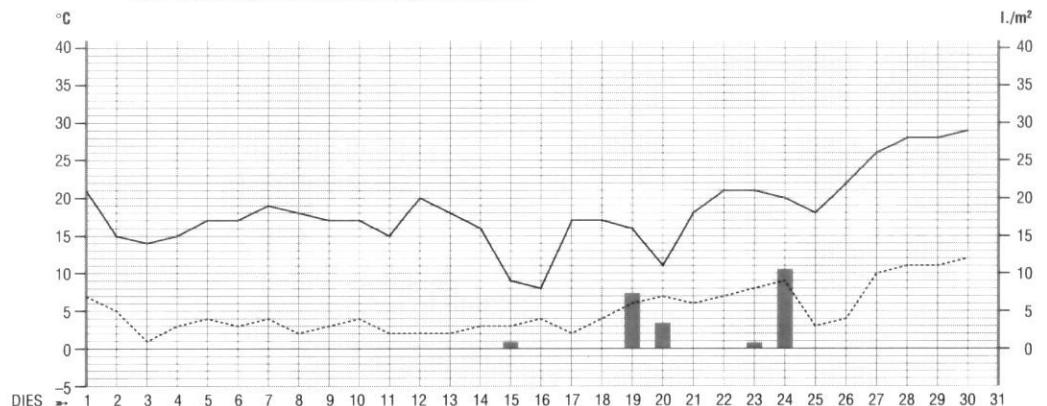
Oració per a estroncar la sang

"Tall has fet ferro
ferro has vist;
tan prompte sigui curat
com les llagues de
Nostre Senyor Jesucrist".

(Si el tall s'hagués fet amb alguna altra matèria, cal substituir el mot "ferro" per fusta, pedra, o el que fos).

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - - -
 Precipitacions: ■■■■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES D'ABRIL

L'Observador: Deudat Pont

Demografia

(Mes d'abril de 1994)

NAIXEMENTS

Xavier Garrido i Pérez dia 4
 Sarai de la Vega i Ramírez dia 12

MATRIMONIS

Jordi Ampurdanés i Aparicio i Montserrat Vall i Paris dia 9
 Ramon Vila i Melero i Rosalia Ginestà i Perearnau dia 23
 Miquel Torres i Amores i Isabel Suja i Guirao dia 23
 Marçal Penella i Amigó i Marta Huguet i Brito dia 24

DEFUNCIONS

Miquel Cortada i Solé 86 anys, dia 4
 Adolfo Creus i Comas 80 anys, dia 10
 Concepció Farré i Martí 76 anys, dia 11
 Teresa Torres i Roig 83 anys, dia 13

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'ABRIL

Dia 15 0'8 l./m²
 Dia 19 7'3 l./m²
 Dia 20 3'3 l./m²
 Dia 23 0'7 l./m²
 Dia 24 10'5 l./m²
TOTAL 22'6 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'ABRIL

Màxima del mes 29°, dia 30
 Mínima del mes 1°, dia 3
 Oscil·lació extrema mensual 28°
 Mitja de les màximes 18'266°
 Mitja de les mínimes 5'066°
 Mitja de les mitjanes 11'666°

Text i fotos: Josep Bertran

Foto: J. Pijuan

L'alcalde Josep Huguet transmetent el missatge radiofònic.

10 ANYS DE RÀDIO SIÓ

L'emissora municipal agramuntina ha celebrat el seu desè aniversari.

Durant un parell d'anys, 1982 i 1983, va ser "Ràdio Sió, la Veu de la Festa Major", i el mes de maig de 1984 inicià la programació continuada que s'ha perllongat durant els darrers deu anys emetent durant els caps de setmana amb una programació pròpia. La resta de la setmana es connecta amb la RAC. ➔

**GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS**

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

Precisament un dels reptes que el grup responsable de l'emissora s'ha marcat és el d'anar extenent la programació pròpia durant tota la setmana. També es vol anar millorant tècnicament. En aquest sentit, darrerament s'ha fet una important inversió per millorar els aparells d'emissió d'ones.

Les celebracions es centraren principalment el primer dissabte del mes de maig, dia 7, en coincidir també amb els

deu anys justos de l'inici, el primer cap de setmana del mateix mes, de la programació en uns estudis situats en una petita dependència del Casal. Als actes de celebració hi foren convidats expressament totes aquelles persones que han col·laborat amb l'emissora durant els darrers anys. Actualment únicament queden dues persones de l'equip fundacional.

L'alcalde de la vila, Josep Huguet,

transmeté un missatge a tots els escoltes de l'emissora a les dotze del migdia. Acte seguit es procedí a fer la foto commemorativa de la celebració, que és la que il·lustra aquesta informació, continuant amb una recepció en el decurs de la qual els convidats aprofitaren per parlar dels vells i nous temps de l'emissora a qui tothom desitjà molts més anys de vida. La nostra revista es suma a aquesta felicitació i desitjos.

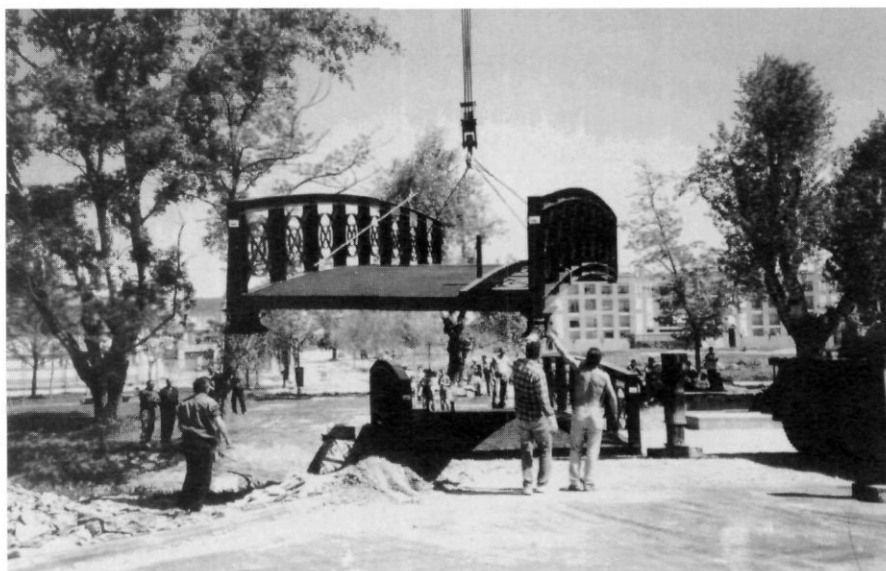
NOU PONT SOBRE EL SIÓ

Instal·lades les dues passarel·les que enllacen el Passeig i el Polígon.

A partir d'ara la nostra vila compta amb un nou pont sobre el Sió en l'indret on durant anys hi va haver una petita palanca per a ús exclusiu dels vianants. El nou pont està compost per dos cossos que varen ser instal·lats el dia 29 d'abril per una potent grua i davant l'expectació d'alguns veïns que es congregaren en aquell indret.

Les dues estructures, amb un pes d'uns vuit mil quilos cadascuna, varen ser construïdes en un taller de Tàrrega

Dues imatges de la col·locació dels ponts sobre el riu Sió.

des d'on foren traslladades, una a una, fins a Agramunt. Una potent grua les descarregà del vehicle especial que les transportà i la mateixa instal·là les passarel·les sobre els basaments que feia dies s'havien construït en aquell indret.

Un dels extrems del pont està fixat a la base, malgrat que treient un passador es pot retirar, ja que per l'altre extrem no està collat, per tal de permetre la dilatació de tota l'estructura. Cada una de les passarel·les està dividida en dos espais: el més gran s'utilitzarà pel pas dels vehicles lleugers i l'altre, separat per una tanca protectora, pels vianants.

La passarel·la de vianants que es col·

locarà al costat del Pont Vell tindrà un disseny semblant al dels ponts. La seva llargària serà d'uns 35 metres i s'espera que es pugui instal·lar durant el mes de maig. A finals d'abril s'iniciaren les obres de construcció dels basaments on ha d'anar anclada.

En relació a aquesta zona ens cal rectificar la informació del mes passat que es referia a l'enderrocament de les cases que hi havia al costat del Pont i l'Avinguda de Catalunya. Es deia que una d'aquestes cases era coneguda com cal Travessacaminos. La realitat és que l'esmentada casa estava situada a l'altre costat de riu en el lloc on ara hi ha el pati de l'antiga serradora.

TRASPÀS DE LA BIBLIOTECA

"La Caixa" traspasa la Biblioteca i onze milions de pessetes a l'Ajuntament.

El director general de la Fundació "la Caixa", Lluís Montreal i l'alcalde d'Agramunt, Josep Huguet, signaren el dia 26 d'abril el conveni acordat per ambdues entitats a partir del qual la primera traspasarà la titularitat de la Biblioteca que des de fa anys manté a la nostra vila. El traspàs es farà efectiu el dia 1 de gener de 1987, i el consistori rebrà un total d'onze milions de pessetes per fer-se càrrec d'aquest equipament cultural que caldrà traslladar a unes altres dependències de propietat municipal.

L'acte protocol·lari de la signatura del conveni aprovat per ambdues institucions el mes de març i després d'unes llargues i en alguns moments, tenses negociacions, segons paraules de l'alcalde, clou una polèmica que sorgí a rel del tancament de la biblioteca a partir de les vacances de l'estiu i la protesta d'algunes entitats.

L'alcalde agramuntí i el president de la Fundació de "la Caixa" signant el conveni de la Biblioteca.

TERCER PREMI VILADOT

La tercera edició del Premi de Poesia Guillem Viladot estarà dedicat a col·leccions de llibres de poesia.

L'Ajuntament de la Vila ha aprovat les bases del premi de poesia que porta

el nom de Guillem Viladot corresponent a la convocatòria de 1994. Segons

aquestes bases, es premiarà la millor col·lecció de llibres de poesia que s'hagi editat des de 1939. El premi, a l'igual que els altres anys, està dotat amb un milió de pessetes, mentre que el conjunt del pressupost serà de 2.350.000 pessetes que seran aportades per diverses institucions.

El jurat de l'actual edició estarà integrat per Joaquim Moles, com a president; l'escriptora Maria Mercè Marçal; els editors Jaume Vallcorba i Miquel Plana, el poeta i crític literari, Jaume Pont i Xavier Garcia com a Secretari.

Una de les dependències de "Lo Pardal", lloc on en Guillem Viladot té exposada gran part de la seva obra de poesia visual. Com saben els nostres lectors, aquest espai ja ha quedat petit i en Guillem té previst habilitar una nova casa enfront de l'actual.

SANT JORDI

Presentació de la colla sardanista "Dansaires de Riella".

L'Agrupació Sardanista Barretina ha creat una colla sardanista de categoria infantil que enguany participa per primera vegada en el campionat provincial. Per tal de fer-ne la presentació oficial s'escollí la diada de Sant Jordi i la tradicional ballada de sardanes que es celebra aquest dia al vespre a la plaça del Mercadal.

Una vintena de nois i noies formen aquesta colla que ha estat batejada amb el nom de "Dansaires de Riella", agafant el nom poètic que Viladot dona a la nostra vila. Els padrins de la nova colla sardanista foren l'alcalde Josep Huguet i la presidenta de l'entitat Antonieta Gili.

Durant la resta de la jornada els protagonistes foren els llibres i les roses.

Els "Dansaires de Riella" durant la seva presentació oficial.

Els centres d'ensenyament avançaren la diada al dia 22 divendres donat que

Sant Jordi es va escaure en dissabte, jornada festiva pels escolars.

PUJOL INAUGURARÀ L'ESPAI GUINOVART

El president de la Generalitat visitarà Agramunt per inaugurar l'Espai.

Sembla que definitivament l'Espai Guinovart té data per a la seva inauguració, acte que comptarà amb la presència del president de la Generalitat, Jordi Pujol i és previst que se celebri el dissabte dia 2 de juliol, si no hi ha cap novetat al respecte.

Conjuntament amb l'Espai, és previst que s'inaugurin les obres de remodelació que està duent a terme la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat a la plaça del Mercat. Pel ritme que porten segurament estaran totalment acabades. Les obres han consistit també en obrir una bona connexió amb el carrer Castell i la part posterior de la plaça i l'edifici.

El Patronat i l'Ajuntament han contactat amb les entitats culturals de la vila per tal d'intentar organitzar uns actes d'inauguració que defugin únicament dels protocolaris. Els organitzadors voldrien donar a aquesta inauguració un caire popular i arrelat a la terra tal com és l'obra que en Guinovart està ubicant en el seu Espai.

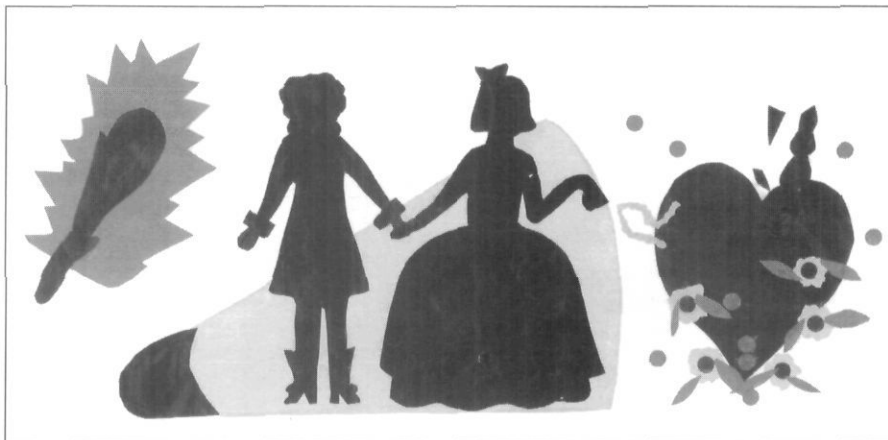

La plaça del Mercat canvia d'aspecte.

TEATRE ESCOLAR

Els alumnes de 8è d'E.G.B. del Macià-Companys al Casal amb una obra de Molière.

Una adaptació de la popular obra de Molière "El metge a garrotades", va ser l'escollida per la tradicional representació de final de curs dels alumnes del darrer curs de bàsica del Col·legi Macià Companys de la nostra vila. Les representacions, obertes a tot el públic, tingueren lloc al Casal durant la nit del dissabte dia 7 i la tarda del diumenge, dia 8 de maig.

Il·lustració d'un dels programes que anunciaven l'obra teatral.

JA NO TENIM CINE

Després de més de vuitanta anys de projeccions cinematogràfiques, Agramunt s'ha quedat sense cinema.

El cap de setmana del 30 d'abril i 1 de maig va marcar una fita històrica que va passar desapercebuda gairebé per tothom. No va ser una fita de la que hom pugui sentir-se'n orgullós perquè va significar la pèrdua d'un equipament cultural i lúdic com és una sala de cinema. L'última sala de projecció cinematogràfica de que disposàvem a la nostra vila.

El cinema Avinguda d'Agramunt ha desaparegut davant la indiferència de gairebé tothom. I això no és just. És

cert que era una mort anunciada des de feia temps, però mentre hi ha vida hi ha esperança i molta gent la mantenia esperant potser el miracle que representava mantenir una sala oberta

quan el públic se li ha girat d'esquena.

Les circumstàncies han canviat i avui el cinema es veu, majoritàriament, per la televisió. El cotxe, els videos i altres formes d'esbarjo, han anat arraconant el cinema i, lentament i inexorable, les sales de projecció han anat tancant. Qui ho podia imaginar quan el públic hi acudia en massa vigílies i festius i per tenir un bon seient havies de reservar l'entrada. Però els fets són els fets i la realitat s'imposa.

Com saben bé els nostres lectors, SIÓ va publicar fa uns mesos un dels seus col·leccionables dedicat a la història del cinema a Agramunt. A ell els remetem per recordar o conèixer el que ha significat el cine a la nostra vila. Quan es va publicar aquesta història, obra de Jaume Cots, ja planava un mal averany que podia significar la desaparició del darrer cinema i així es deia en les conclusions del treball:

"En les converses mantingudes amb

Foto: J. Rovira

A la foto de l'esquerra hom pot apreciar la façana actual del cinema Avinguda. A la superior, la cartellera amb les pel·lícules de la darrera projecció del dia 1 de maig.

Vicenta Ribera i Verdaguer—per a molts, la Vicenta—sobre aquesta temàtica, se li nota, constant, la seva por a un desenllaç irreversible cap al tancament de l'empresa, però també la seva esperança, la seva il·lusió de poder continuar en aquesta professió—per a ella més que un negoci— que és la seva vida".

Quan el temut tancament de l'empresa

és un fet consumat, no es pot evitar de sentir un calfred tot recordant les hores passades en aquelles sales cinematogràfiques embadalits vivint les històries d'altris. Tampoc no podem deixar de sentir-nos un xic culpables per la nostra deserció dels darrers anys que ha contribuït, juntament amb tantes altres, a la desaparició del cinema a Agramunt.

Consumat el fet, cal buscar la manera de servir la memòria del que durant tants anys ha format part de la història col·lectiva de la nostra vila. Si lamentable és la desaparició del cine, evitem almenys que l'oblit no l'hi caigui a sobre. Del cinema en general i de la família Ribera que el va servir durant tants anys.

OBSEQUI ALS LECTORS

Tal i com varen poder comprovar els nostres lectors, el número de SIÓ del passat mes d'abril anava acompanyat de la publicació "La Premsa Local a la Comarca de l'Urgell" que s'oferí gratuïtament als seus subscriptors i compradors. Per la premura del temps això no va poder ser anunciat a l'interior de la revista.

L'edició d'aquesta publicació es va fer per commemorar els trenta anys de SIÓ i els cinquanta de "Nova Tàrrega" i va anar a càrrec del Museu Comarcal de l'Urgell i l'Arxiu Històric Comarcal de Tàrrega amb el suport de diverses institucions.

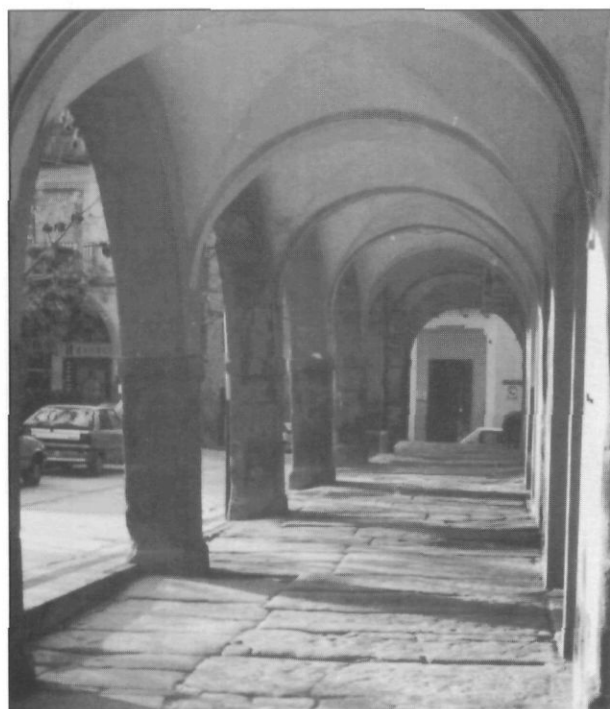
La revista agramuntina més antiga que es coneix és "El Eco del Sió" i data de 1903. Durant aquests noranta anys s'han anat succeint moltes publicacions encara que cap ha tingut, ni de lluny, la durada de la que teniu a les mans.

PRESENTACIÓ

Continuant amb els actes commemoratius dels trenta anys de SIÓ, el dissabte dia 28 de maig es celebrarà la presentació a Agramunt del número 6 de "Urtx, la revista cultural de l'Urgell". L'acte tindrà lloc a partir de les set de la tarda a la sala de sessions de la Casa de la Vila.

En aquest número hi ha diversos escrits que pels agramuntins tenen un gran interès com són, entre altres, els que tracten de la Plaça del Mercadal, com a primera plaça neoclàssica catalana, i sobre les construccions rurals a Puigverd d'Agramunt. Els seus autors, Josep Mora i Vicens Loscos, respectivament, comentaran aquests articles i hi haurà també la participació d'altres oradors.

El Mercadal és estudiat pels urbanistes.

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987

150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

Núm. 363
Any XXXI
Maig 1994

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny,
Jordi Martí, Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural
Premi "Tassis-Torrent" Diputació de Barcelona

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.500 ptes.

A l'estranger: 3.000 ptes.
Número solt: 240 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: Col·locació dels nous ponts sobre el Sió, que uniran
el Passeig amb el polígon industrial.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.
Per altra banda, la publicació dels articles signats, no
significa l'acceptació implícita del seu contingut per
part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb
l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb
pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Fa dos anys i mig, exactament en el mes de novembre de 1991, que des d'aquest mateix espai de SIÓ em dirigia a vosaltres (i sobretot, si bé que indirectament, a "qui correspongui"), tot preguntant què se n'havia fet de la pedra esculpida amb una inscripció i una ratlla que assenyalava el nivell que l'aigua va assolir el 23 de setembre de 1874, en la famosa rubinada dita de Santa Tecla.

Des d'aquell mes de novembre citat anteriorment ençà, són moltes les vegades que m'ha vingut a l'esment el record d'aquella fita que era el testimoniatge d'una efemèrides ben singular ocorreguda a la nostra vila i que per manca d'aquella senyal puntual i física s'està diluint en la memòria de la gent gran i molt possiblement és totalment ignorada per la jovenalla i joventut actuals.

Doncs bé, la rememorització intermitent d'aquella pedra que he anat fent al llarg de dos anys i mig, ara, precisament ara, la tinc clavada a la testa amb tossuda obsessió.

Motius?; les obres, magnífiques per cert, de remodelació i alineació que s'estan duent a terme al carrer del Horts. Sincerament felicito els promotors -l'Ajuntament, és clar-, i els veïns d'aquell carrer que amb l'esforç d'uns i altres el conformem en una vial ampla i moderna, tal com exigeixen els temps actuals, alhora que converteixen un carrer tortuós i ignorat en un nou espai obert i acollidor que invitarà visitar-lo. I més encara amb la guinda afegida de la placeta que s'ha obert al començament del carrer, cantonada amb el Passeig Brufau.

Repetixo; les obres són un encert i pregunto, bo i suggerint-ho: per què no posar precisament en aquesta plaça nova, un petit monòlit amb la pedra indicadora de l'alçada a què va arribar l'aigua en la rubinada de Santa Tecla?. Potser ja es vol fer?. Doncs celebros la coincidència en la idea i si és que no s'hi havia pensat, per què a partir d'aquesta suggerència no s'endega un estudi en aquest sentit? Opino que el seu cost no desnivellaria l'erari municipal.

Romandrè intranquil i neguitós fins a saber què passa. Mentrestant, salutacions cordials.

PAU CIVIL

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELECTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

XVIIè Certamen Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt 1994

Tot i que la convocatòria va fer-se amb un xic de retard, altre cop es va celebrar el certamen literari de St. Jordi de la nostra vila. Aquest cop fou el dissetè, cosa que coincidí amb l'edat màxima dels participants: 17 anys. De manera que es pot dir que el certamen tenia els mateixos anys que els alumnes de COU, o dit d'una altra manera, que tots els concursants han conviscut cada abril amb el nostre certamen.

Enguany la convocatòria va ser semblant a la d'anys anteriors. En tot cas es pot apuntar que es va modificar la composició dels jurats que van quedar integrats exclusivament per redactors i col·laboradors de SIÓ. També es pot dir que es va eliminar la pre-selecció d'obres que realitzaven els col·legis, si bé alguns, amb el record que així es feia en anys anteriors, també la van portar a terme. La convocatòria imposava, a més, que els participants majors de 10 anys havien de presentar l'obra escrita a màquina. També podem dir que els premis que s'entreguen en metàl·lic per a poder comprar llibres van passar de 3.500 a 4.000 pessetes (que es donaren per igual a primers premis i a accèssits). En total s'atorgaren 42 premis (16 de prosa i 26 de poesia) de les 386 participacions directes que hi va haver.

L'acte de lliurament dels guardons es va fer divendres, dia 22 d'abril, a la sala de plens de l'Ajuntament, ja que el dia de St. Jordi s'esqueia en dissabte i els escolars de fora vila haurien tingut dificultats en poder-hi assistir. L'esmentat acte va ser presidit pel Sr. Alcalde, Josep Huguet, que després d'un breu parlament repartí els premis amb l'ajuda del regidor Jaume Jovell i de diversos membres del jurat així com de mestres representants dels centres docents de la vila. A continuació, el consistori oferí un pisolabis a tots els assistents.

PARTICIPANTS		POESIA	PROSA	TOTAL
1r.	(6 anys)	15	7	22
2n.	(7 anys)	15	7	22
3r.	(8 anys)	19	18	37
4t.	(9 anys)	16	12	28
5è.	(10 anys)	19	10	29
6è.	(11 anys)	16	8	24
7è.	(12 anys)	18	10	28
8è.	(13 anys)	15	9	24
1r. BUP	(14 anys)	36	18	54
2n. BUP	(15 anys)	42	10	52
3r. BUP	(16 anys)	47	9	56
COU	(17 anys)	8	2	10
TOTAL		266	120	386

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Gestoria Feixa

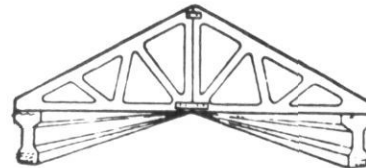
C/. Estudis Nous, 4 - Telèfon 39 06 31
Fax 39 23 07 **AGRAMUNT**

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria fiscal, laboral i comptable
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

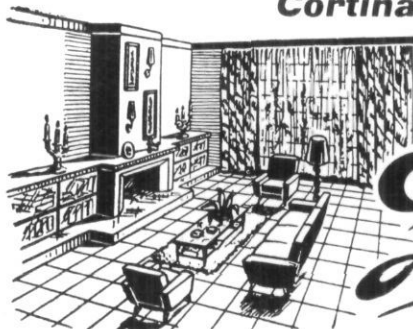
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

VEREDICTE:

POESIA

El jurat de poesia compost pels redactors i col·laboradors de SIÓ Josep Farreny, Montse Ortiz, Joan Puig, Rosa Mª Sera i Núria Sorribes, després d'haver llegit les 266 composicions poètiques que concorrien en la present convocatòria, i de deliberar i votar entorn de les mateixes, ha tingut a bé concedir els següents premis:

1r. curs (6 anys): *L'ocellet* de Laia Bàrrios i Hernández
Accèssit: *Pastisseria* d'Enric Figuera i Figuera

2n. curs (7 anys): *El meu violí* de Xavier Maciñeira
Accèssit: *La Sardana* d'Ovidi Ramon

3r. curs (8 anys): *La lluna* de Mercè García Chueca
Accèssits: *L'abella* de Marcel Escolà i Torra
La mare d'Eduard Bobet i Martínez

4t. curs (9 anys): *De nit* d'Ester Capitan i Carrera
Accèssit: *Hivern, fins l'any que ve* d'Agnès Ros Morente

5è. curs (10 anys): *La natura* de Judit Esteban i Fonoll
Accèssit: *La meva mare* de Mireia Pintó i Grau

6è curs: (11 anys): *L'olivera* d'Amanda Cardona i Alcaide
Accèssit: *Un Somni* de Paula Cardiel i Varea

7è curs (12 anys): *La tardor* de Laura Martín i Tella
Accèssit: *Somni* d'Olga Ribera i Farré

8è curs (13 anys): *Voldria trobar algú* de Judit Serra i Silvestre
Accèssit: *Traspàs* de Sònia Pintó i Grau

1r. BUP (14 anys): *L'home negre* d'Anna Vallecillos i Esteban
Accèssit: *Sensacions* de Meritxell Valls i Moret

2n. BUP (15 anys): *Amor perdut* de Gemma Marquilles i Rovira
Accèssits: *La veritat, no ho entenc* d'Eva Ariza i Garcia
Un bri d'esperança d'Angelina Cases i Canals

3r. BUP (16 anys): *Un etern instant* de Dolors Ribalta i Alcalde
Accèssit: *Diàlegs muts* de Sara Jové i Balasch

COU (17 anys): *Sentiments* de Blanca Riera i Oliva
Accèssit: *La dansa de l'estiu* de Sílvia Querol i Sans

PROSA

El jurat de prosa compost pels redactors i col·laboradors de SIÓ Ramon Bernaus, Jaume Cots, Joan Pijuan, Lluís Pons i Antoni Ponsa, després d'haver llegit les 120 composicions de prosa que concorrien en la present convocatòria, i de deliberar i votar entorn de les mateixes, ha tingut a bé concedir els següents premis:

1r. curs (6 anys): *El sol i la granota* de Paquita Pallàs i Solsona

2n. curs (7 anys): *Coses que no s'entenen* d'Eva Gil i Fernández
Accèssit: *Les quatre estacions* de Montserrat Canes i Niubó

3r. curs (8 anys): *La primavera ja és aquí* de Rosa Codina i Rovira
Accèssit: *El meu escriptori* de Jordi Garcia i Bernaus

4t. curs (9 anys): *El cavall blanc* de Noèlia Catalan i López

5è. curs (10 anys): *El bastó de l'avi* d'Eduard Balagueró i Serra

6è. curs (11 anys): *El meu diari* de Paula Cardiel i Varea
Accèssit: *Un dia de vida en un poble* d'Albert Garrabou i Aymerich

7è. curs (12 anys): *Adéu, amic, adéu* d'Ester Garcia i Omedes
Accèssit: *Un verb aventurer* d'Ester Gilabert i Mir

8è curs (13 anys): *Et recordem* d'Ivette Massana i Cornadó

1r. BUP (14 anys): «*Allegro*» d'Anna Lluïsa Cardiel i Varea

2n. BUP (15 anys): *El buit* de Sílvia Ros i Darbra

3r. BUP (16 anys): *Una peça inacabada* de Sílvia Oliva i Vidal

COU (17 anys): *Raó de pes* de Ramon Muixí i Albareda

Agramunt, 18 d'abril de 1994

L'OCELLET

*Allà en aquell bosquet
un pobre ocellet
del seu niu l'han tret
i està pelat de fred.*

*Mira, s'ha espantat,
una ala se li ha trencat,
d'un arbre ha caigut
i s'ha aixecat com ha pogut.*

*Jo l'he agafat,
un petó meu l'ha curat;
ja ha volat
i mai més ha tornat.*

Laia Bàrrios i Hernàndez

EL SOL I LA GRANOTA

Hi havia una vegada una bassa molt gran al mig d'uns camps molt verds. En aquella bassa hi vivia una granota fredolica; sempre tenia molt fred. Volia que el sol sortís tots els dies de l'any.

Un dia el sol no sortia, la granota molt trista es va passar a cantar la cançó del "Sol-solet", per cridar-lo. El sol, al sentir la cançó, va sortir a donar un tomb a veure què passava. La granota al veure'l es va posar a donar salts d'alegria. I així va ser com la granota va descobrir com fer sortir el sol tots els dies de l'any i ja no va tenir mai més fred.

Paquita Pallàs i Solsona

EL MEU VIOLÍ

*Cada matí
toco el violí,
i per cada nota que faig
per la finestra entra un raig.
La cançó que toco
parla d'un gat molt dropo
que puja a la finestra
i olora la ginesta.*

Xavier Maciñeira

COSES QUE NO S'ENTENEN

Cada dia sento a dir que passen coses. Unes de bones, altres no tant i altres que no gens.

Moltes de les coses que passen no les entenc: coses que veig a la tele, coses que sento explicar a la gent gran i coses que jo veig al meu voltant. No entenc que la gent pateixi, que els homes es matin, que fabriquin armes i facin guerres... i que milers de nens i persones grans es morin de gana. Jo penso: Per què els homes en lloc de fabricar armes, bombes... no fan més escoles, hospitals... i donen tot allò que els sobra i així ningú patiria?

Això costa entendre. Si fos a la meua mà i a la de molts nens, tothom aprendria a llegir i a escriure, ningú patiria gana i no hi hauria més guerres.

Eva Gil i Fernàndez

LA LLUNA

*Quan jo veig la lluna,
tan blanca i rodona,
em pregunto, marona:
Per què només n'hi ha una?*

*A tots els pobles i ciutats,
vagi on vagi, allà la veig
amb la mateixa lluminositat
que la del meu veïnat.
I jo em pregunto, marona:
Per què està tan lluny d'aquí?*

*Cada dia abans d'anar a dormir
la miro i ella em mira a mi,
ens diem "fins demà"
i me'n vaig a descansar.
I jo em pregunto, marona:
Demà tornarà a sortir?*

Mercè García Chueca

LA PRIMAVERA JA ÉS AQUÍ

La primavera és l'estació més alegre i divertida. Les flors comencen a somriure i es van obrint els seus pètals de colors diferents que quan t'hi apropes, la seva olor sents. La verdor dels camps sembla una catifa. Els animalets que han estat tant temps amagadets ara surten molt contents dels seus amagatalls i alegren els camps. El cel té un color blau molt intens amb els raigs del sol que arriben a tots els llocs i van dient: "La primavera ja és aquí"!

A prop de casa meua tinc un jardí ple de vida i no em canso de mirar. Hi ha una papallona que va de flor en flor i no para de dir: "La primavera ja és aquí"!

Les orenetes van arribant molt contentes tot volant, van fent els seus nius tot cantant: "La primavera ja és aquí"!

Els arbres estan tots florits i queda un paisatge molt bonic que només es pot aconseguir quan "la primavera ja és aquí"!

Rosa Codina i Rovira

LA NATURA

*Miro com els arbres es vesteixen de fulles,
a poc a poc les flors es van obrin
i aquell perfum que desprenen
em deixa embadalit.*

*També miro
els ceps que estan arrencats
com un grup de soldats
i les velles oliveres
que aviat el seu fruit donaran.
És bonica la Natura amb
tots els éssers vius...*

*Miro el sembrat com verdeja
i m'agrada veure'l groguejar.
Arriba el temps de la sega
i la collita s'arreglarà.*

Judit Esteban i Fonoll

EL CAVALL BLANC

Hi havia una vegada una nena que demanava als seus pares un cavall blanc. Els pares no li volien comprar i la nena molt disgustada se'n va anar a dormir i va somiar amb el cavall blanc que es deia "Llamp de foc" i que ella hi muntava. Anaven junts a tots els llocs perquè el cavall podia volar.

Però al matí, quan es va llevar, es va adonar que només era un somni. Es va vestir i va baixar a esmorzar i ho va explicar als seus pares. Els pares li van dir: "Ja pots somiar amb ell tot el que vulguis, però recorda que no te'l podem comprar". Ella va anar al seu dormitori i es va ficar a plorar.

Al cap d'una estona es va tranquil·litzar i va pensar en tots els nens que no tenen res i es va avergonyir del seu comportament.

Contenta va baixar i va abraçar als pares.

Aquella nit sí que el seu somni amb el cavall blanc "Llamp de foc" va ser meravellós.

Noèlia Catalan i López

DE NIT

*Camí cap a casa
alegre vaig,
perquè la jornada ja s'ha acabat.*

*Quan el vespre arriba
i la lluna ha sortit,
les estrelles diuen:
"ja és de nit".*

*Ja estic cansada,
a dormir vaig,
esperant tenir un son
ben relaxat.*

*La nit passa rabent
entre somnis alegres,
descans i recolliment.*

Ester Capitan i Carrera

EL BASTÓ DE L'AVI

El meu avi és molt vellet i per caminar necessita l'ajut d'un bastó; podríem dir que és la seva tercera cama. A més aquest bastó no és un bastó qualsevol, és de roure, perquè ha de ser fort. És molt fi perquè sigui suau a la mà de l'avi. És de color daurat, perquè els ulls de l'avi el puguin veure bé, i sobretot, és servicial ja que quan les cames de l'avi tremolen, ell fa que se senti segur.

L'avi no podria oblidar-se del seu bastó, és el seu millor amic, el fa sentir segur, valent, l'acompanya a tot arreu i mai no es queixa.

Ara bé ell sap que se l'estima. Quan l'avi arriba a casa el posa prop del seu seient en un lloc visible i segur. De tant en tant, se'l mira com si entre tots dos hi hagués un pacte especial.

Jo estimo aquest bastó, perquè estimo l'avi.

Eduard Balagueró i Serra ➔

L'OLIVERA

*Els nostres padrins les varen plantar,
ens donen la vida,
ens donen la pau,
ens donen el fruit,
encenen la llar.*

*Les seves branquetes
em volen parlar,
em diuen que pensi que tot passarà,
però la saviesa,
del seu centenar,
no passarà mai,
sempre quedarà.*

*Un colom passava volant,
la seva boqueta portava un gran ram,
un ram d'olivera,
portava la pau.*

*Els nostres padrins les varen plantar,
ens donen la vida,
encenen la llar.*

Amanda Cardona i Alcaide

EL MEU DIARI

"... i quan vaig arribar a casa sopàrem tots plegats".

Així vaig acabar el meu diari rutinari, sense cap alteració, que feia cada dia asseguda en la meva cadira de rodes.

Però això va canviar quan el vaig conèixer.

Era al costat de casa meva arreglant i pintant uns bancs de l'altra banda del carrer. Feia una olor característica a pintura i a encenalls. Quan el contemplava des del meu finestró i seguidament em mirava a mi mateixa en aquella cadira de rodes, tots el meus problemes familiars i els de col·legi passaven a un segon pla, ja que aquell greu i depriment fet de no poder moure les cames era molt angoixant.

Sentia, però, que ell també em mirava de reüll i s'inquietava; llavors, jo, deixava caure la cortina i corria cap a l'espill per mirar-me i hi veia una cara coberta per un serrell i en què sobresortien uns ulls oblicus; però malgrat tot era bonica.

Durant uns dies el contemplava des de la finestra de la meva habitació i ell em mirava de cua d'ull, fins que un dia es decidí a venir-me a conèixer a casa meva.

Quan pujà a l'habitació, em veié en aquella cadira de rodes i m'observà amb una planyença i em vaig sentir ofesa. Però començarem a parlar amb unes paraules tendres d'amor i a partir d'aquell dia l'amistat començà a créixer.

Aleshores vaig iniciar en el meu nou diari, ara inquietant i ple de sorpreses, la meva nova vida:

"Era al costat de casa meva arreglant i pintant uns bancs de l'altra banda del carrer..."

Paula Cardiel i Varea

ADÉU, AMIC MEU

Em vaig quedar captivada, pensant, allà asseguda, estava trista i mig plorant en veure que te n'anaves, m'havies fet una gran festa, però tu ja no hi eres. Vaig recordar el que havíem passat junts, a la platja, al mar, a la muntanya... tot arreu on anava hi eres tu. Tot arreu on mirava després del teu comiat hi eres tu present. No sabia què fer, em vas deixar els ocells cantant i el cel rogenic, la mar estava calmada, però al mateix temps trista, la sorra estava freda sense tu i la platja desèrtica. Durant molt temps havies estat molt distanciat de mi, però com més lluny més a prop estaves. Sabia que era impossible que algun dia et tingués entre els meus braços, però et mirava atenta cada dia fins a cansar-me.

La nit ja és a prop, i jo encara sóc aquí recordant-te i pensant en tu. Potser demà tornaràs, potser no. Però mentrestant, adéu Sol, amic meu. Adéu.

Ester Garcia i Omedes

UN ETERN INSTANT

*Era fantàstic,
no em podia imaginar
que fos tan feliç.
Però tot de sobte
els fets canviaren la meva existència.
Recordo aquell bes tan dolç,
un etern instant.*

*Em digueres que esperés la teva tornada
i mentre les ones et duïen
més enllà d'on es fonen el cel i el mar
un tímid plor ofegava un crit desesperat.
Ja han passat cinc anys i des d'aleshores
llargues estones m'assec aquí a la platja.
La sorra calenta m'embolcalla el cor
i les ones m'esquitxen d'esperança.*

*A cops imagino
que d'entre el murmur del mar
i el vaivé de les ones
apareixerà la teva barca,
i aquell breu bes el podem fer etern.
Pensaments desordenats envaeixen la meva ment
i esbocinen futurs somnis i anhels
que el vent escampa entre la sorra.
Encara avui, alguna llàgrima es fon
dins l'aigua tèbia i salada.
Tan sols visc entre el record d'un bes
i les promeses d'una anhelada arribada.*

Dolors Ribalta i Alcalde

ET RECORDEM

Quan em van dir que havies marxat, tan sols em quedà el teu record i el de tornar-te a veure; però sé que aquest record és com un núvol de vapor, que resisteix en el més profund del meu cor i potser algun dia s'esvairà sense fer-se realitat el meu desig. Però no em donarè per vençuda. Vull anar a cercar-te, estiguis on estiguis. Seré lliure com un ocell. Volaré enmig d'oceans, tempestes, deserts, selves i del que faci falta, sense que res ni ningú m'ho impedeixi, però només amb una sola ànsia: trobar-te.

Hi ha massa records i objectes que em reviu en la teva presència, per a oblidar fàcilment. He dedicat una bona part de la meua vida en ajudar-te i escoltar-te i per això et vull anar a buscar, perquè sentim nostàlgia en la nostra ment i no et volem oblidar.

La teva fugida precipitada ens ha sorprès i afectat molt a tots; no entenem el per què ho has fet. Només volem que tornis, volem notar la teva presència a prop nostre perquè l'estimem, i sempre ho farem.

Ivette Massana i Cornadó

«ALLEGRO»

Refugiada en els seus pensaments, en un breu instant va recórrer els diversos moments de la seva vida; escenes fugaces li animaven el pensament, revivint totes les emocions viscudes: alegria, dolor, passió, eufòria, esperança, frustració, fama...

De sobte, aquella melodia, lenta i compassada, densa i profunda, carregada de records..., aquella música pura i neta, que l'envoltava i la transportava al fons del seu interior, fent-li aflorar una sèrie d'emocions i sentiments que fins ara creia oblidats. Les paraules sobraven, l'únic llenguatge existent era el d'aquelles misterioses notes que sortien del seu cap. Els sentiments se li amuntegaven i una estranya energia recorria la pell d'aquell cos jove i fresc, fent d'aquest un moment alliberador; perquè la música per ella era això, una vida de llibertat, d'esperança i comunicació.

La seva vida havia estat com una simfonia: una llarga i successiva sèrie de "largos", "andantes", "allegros", "vivaces"...; i llavors començà a reviuire els moments de glòria, quan, guiada pel ritme melòdic i harmoniós de la música, era capaç d'utilitzar sàviament un codi basat en el llenguatge del cos, un codi no lingüístic. Ella era capaç d'emplenar de vida un escenari, tenia la virtut de transmetre i expressar, amb un moviment suau i pausat, els més nobles sentiments, fent de la dansa la més pura i sincera expressió artística.

En aquests moments, el món desapareixia darrera seu i de cop se li obria un nou horitzó, profund, intens, gratificant i plaenter.

Llavors, un copet provinent del seu ventre va interrompre aquests pensaments, tornant-la de bell nou a la realitat: ella ara vivia dintre seu una nova experiència, sens dubte meravellosa. Havia renunciat a la seva gran passió del ball pel que creia més emocionant i el que l'anava a omplir de satisfacció i felicitat; ara iniciava una nova vida reconfortant i plena d'esperança. Tot d'una, un ampli somriure il·luminà el seu rostre...

Anna Lluisa Cardiel i Varea

L'HOME NEGRE

*Les petites fulles de l'arbre primaveral
cauen sobre el banc rovellat pel temps.
L'home negre s'incorpora a la fusta,
està dura, humida per l'aigua.*

*Dorm el gos al seu costat, inert
acostumat al vent, la neu i el fred;
ara intueix que el bon temps arriba
i molt aviat nois juganers que l'empaïtaran.*

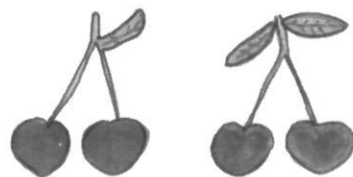
*Una dona molt estressada passa,
el mira i pensa amb ignorància:
"Treballa i tindrà tot el que voldrà".
I es perd entre els arbres, deixant el paraigües enrera.*

*Comença a vesprejar, el sol assegut
a l'horitzó, acomiada un altre dia.
Els llums dels carrers desapareixen i
igual passa amb la gent de tota la jornada.*

*La pluja als ulls de l'home negre,
el fan estàtua i l'immortalitzen per sempre.
Avui tampoc menjarà i potser
la nit que ve, no trobarà on dormir.*

*Amb molta sort, demà no s'alçarà,
els seus peus no s'arrossegaran per la sorra,
la seva cara no serà punt de mira,
serà tan sols un home negre mort a la ciutat.*

Anna Vallecillos i Esteban

VOLDRIA TROBAR ALGÚ

*Voldria trobar algú a qui poder estimar,
algú a qui pogués parlar,
algú a qui poder-li plorar.*

*Voldria trobar algú,
algú com tu,
però es veu que no hi ha ningú.*

*Busco algú.
El qual tingui sentiments que expressar,
que tingui petons per regalar,
i amor per donar.*

*Voldria trobar algú,
algú com tu,
o més aviat,
et voldria trobar a tu.*

Judit Serra i Silvestre

AMOR PERDUT

*Vaig buscant els teus ulls en la foscor,
la teva mirada s'ha perdut en el record,
en el record d'aquella nit
on tu i jo ens vam perdre en un llarg petó.
El teu record congelat en el meu pensament
és l'únic que de tu tinc present.
El temps passa i no pot tornar enrera,
els petons queden oblidats,
i una llàgrima supleix
el record dels teus llavis sobre els meus.
Vaig buscant sense parar,
les paraules perdudes en el mar,
evaporades en l'aire
com el fum del teu cigar.
Ets com una boira
en la mar del sud,
tinc por de la teva ombra
ara que sé que ets un amor perdut.*

Gemma Marquilles i Rovira

EL BUIT

El buit, un estrany sentiment on el pensament es queda en blanc i les idees són escasses. Sents un dolor que no fa mal físicament, sinó psíquicament. Un no sap què fer, on anar ni quina direcció agafar. M'agradaria mirar al més enllà per esbrinar altres mons i altres fronteres llunyanes.

Eestic tancada en un lloc fosc i buit. Tinc ganes de fugir, marxar, córrer el més ràpid possible per sortir d'aquest lloc ombrívol i malèfic. No tinc forces, no em queden recursos, no puc lluitar, no tinc defensa, no puc escapar... només puc pensar, recordar tots aquells moments bons que he passat fins ara per poder oblidar el malestar que germina dins el meu cos.

Em trobo en una dimensió desconeguda, en un lloc on tot és irreal, un espai confús i obscur. Desitjaria trobar un petit forat, una escletxa, una petita llum per on poder escapar d'aquí.

Em trobo sola. No hi ha ningú. Només veig imatges esgarrifants que m'estan mirant amb uns ulls ferotges i amenaçadors.

No em queda ni una sola oportunitat per escapar, per fugir d'aquesta tristor que fa que les venes es quedin buides de sang i plenes de pànic. Però al fons del meu cor em queda un bri d'esperança per trobar aquell raig de llum ple de joia i amor.

Sé que ho puc fer, sé que tinc forces per aconseguir-ho, sé que puc triomfar envers la soledat. Començo a veure aquella claror tan desitjada. Corro bojament cap a ella sense pensar en res més, sinó fugir d'aquí. Sento que la llum m'envaïx i el sentiment de pau ja és dins meu.

Sílvia Ros i Darbra

UNA PEÇA INACABADA

Una penombra plena de misteri em deixà ullpresa. La dèbil claror que maurava els finestrals de cristall venecià fou suficient per a que em trobés immersa en l'enorme espill modernista, amb el marc en relleu i les flors daurades d'antany. Al fons, uns mobles al més pur estil renaixentista, dormien, lleument ensucrats per una pols fràgil però persistent. La casa restava intacta; semblava com si hagués mort. Avui, el marcat ritme del temps tornava a la mansió noucentista i es confonia amb els batecs imparables del meu cor. Instintivament, vaig clavar la mirada a l'escala de caragol, de roure anglès, i vaig recordar la seva figura esvelta pujant decididament, només uns graons més enllà; precipitadament, vaig pujar fins al darrer pis, impacient. Just al mig de la sala, tal i com recordava, regnant com únic senyor, sublim, centre de tota mirada, el piano conservava tot el seu atractiu, ara, fins i tot em semblava més gran i el simple color blanc del meu record, era aquell matí una força lluminosa plena de matisos. En aixecar la tapa, renasqueren infinites harmonies imperceptibles pels sentits, però que ompliren l'entorn amb una lleugeresa dolça i empalagosa. L'única melodia que vaig ser capaç de recordar fou la que sonava aquella tarda xafogosa d'estiu, la darrera que va tocar... i que mai oblidaré.

Els meus dits entonaven els darrers acords del primer moviment d'aquella peça de Bach quan, de sobte, unes mans enfosquides, aspres, com tallades a cop de pic, entonaren la melodia a l'unisò. La peça quedà inacabada, hauria per fi perdonat la meva inesperada fugida? Hauria aconseguit refer la seva vida? Amb una certa timidesa, vaig mirar-lo als ulls i amb una dolça fredor em mostraren que no, ni tan sols l'amor d'un germà m'ho perdonava, una simple baralla havia marcat les nostres vides, espatllades per sempre més, defallides... com una peça de Bach inacabada.

Sílvia Oliva i Vidal

RAÓ DE PES

La senyora Grau feia ja cinc anys i mig que era vídua quan va decidir que, per fer-li més amens els anys que li quedaven (que estava convençuda que serien pocs), necessitava algú amb qui conviure; i qui millor que un gat, de pèl blanc lluent i cotonós com el que havia vist en una pel·lícula en blanc i negre on, com en moltes altres del seu gènere, el gat era dòcil confessor de la velleta?

Ara però, tornava a estar sola, havia extraviat el gat. Aquest cop però, no pas per culpa de les seves ja habituals pèrdues de memòria, que no feia gaire l'havien dut a descuidar-se el moix al celobert fins que la jove del tercer va avisar-la de la badada. Ara el cas era més seriós. La qüestió datava de l'any de la gran nevada (quan van trencar-se totes les velles canonades de plom de l'encara més vella casa de pisos). Fou aleshores quan l'àvia s'adonà que al safareig, hi havia aparegut un forat negre i aparentment insondable que s'anava engrandint dia rera dia.

Primer no era pas més gran que un didal, que fou precisament el primer objecte que es va empassar. Més endavant s'hi escolaren dues botelles de rentavaixelles, i poc després àdhuc el mànec d'una escombra.

La senyora Grau va decidir doncs, alarmada, avisar a la policia; per manca de parents propers. Si bé el forat estava en una part prescindible de la vivenda, últimament havia estat creixent amenaçadorament.

També tenia ganes de tornar a veure aquell jove agent que tant li recordava el seu Pau, i que feia encara no dos mesos havia estat tan atent obrint-li la porta quan, en un altre dels seus atacs d'oblid, les claus no apareixien per enlloc. Aquest fou precisament el guarda que a mitja tarda va esperar-se al llindar de la porta fins que l'àvia, una bona estona després, va aconseguir deixar-lo passar (oberts els sis forrellats que tanta seguretat li donaven post el sol). El jove no va sorprendre's gens ni mica quan va veure el forat, que ara ja ocupava la meitat de la cambra. Va examinar-lo metòdicament, mesurant-lo seguint una estudiada rutina. Quan en va tenir prou va comunicar a la senyora Grau, que havia estat en tot moment atenta a l'operació, que no tenia per què preocupar-se sempre i quan tingués cura a no atansar-s'hi massa. Segons l'agent, aquell no era pas un cas aïllat; formava part d'un munt de fenòmens semblants que es donaven des de feia ja quatre anys a la ciutat, i més concretament en aquella illa de cases. Sí li demanava, però, en nom de la policia i les autoritats locals que no expliqués a ningú res referent al "plutmac" (així era anomenat el forat en les altes esferes científiques), ja que era importantíssim que es mantingués silenci a aquest afer; era qüestió de seguretat nacional. Si una cosa així acabés fent-se pública, la població es plantejaria la veracitat de l'ordre natural vigent, i fins i tot podrien arribar a dubtar de l'autoritat del govern de l'estat. "Per ara les autoritats es veuen impotents davant aquests ja habituals esdeveniments, però si aquest forat és com els altres que ja hem estudiat, el seu procés de creixement li permetrà viure sense gaires molèsties com a mínim set mesos; per llavors esperem que els científics especialitzats en el tema li hagin trobat alguna solució provisional" explicà l'agent.

Quant al gat, quedava clara la seva condició de MÀRTIR NACIONAL.

Ramon Muixí i Albareda

LA TARDOR

*Els records de la tardor
són fulles marronoses
que s'emporten la claror
de l'estiu ple de roses.*

*Una fulla xafada, caiguda
pel vent emportada
és com una cançó perduda
del frescor de la rosa estimada.*

*La tardor ressona en mi
com notes de música trista
i sols espero sentir al jardí
el perfum d'una rosa viva.*

Laura Martín i Tella

SENTIMENTS

*Voldria seure al teu costat,
agafar-te la mà,
cloure els ulls
i oblidar-me del temps.
Voldria cridar al món
que ets la raó del meu viure.
Voldria recordar sempre
les primeres mirades,
les nostres petites baralles i...
per què no? aquells moments
en què la solitud regnava en nosaltres
a causa d'una paraula silenciada.
Què dur és reconèixer els errors
i demanar perdó!
Què trist és sentir-se sol i oblidat
enmig de la gent!
Què difícil és parlar de sentiments
quan es tracta dels propis!
Voldria dir-te tantes coses...,
però no puc.
No és fàcil dir el que vull,
i tant que ho desitjo!
Tan sols és un mot senzill
que pot no significar res,
però no sé com expressar el que sento;
és tan complicat dir t'estimo.*

Blanca Riera i Oliva

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

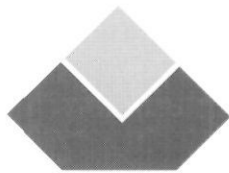
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALSEVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26

AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75

(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

FONTANERIA

CALEFACCIÓ

AIRE CONDICIONAT

*Gilbert
Bertran*

Plaça Pare Gras, 2

Tel. 973 / 39 23 63

AGRAMUNT

Màrius Blàvia, flamant escriptor

El mes d'abril vam tenir una agradable sorpresa. El VI premi de novel·la breu Ciutat de Mollerussa dotat amb 400.000 pessetes va anar a parar a Agramunt. Màrius Blàvia, professor de l'Institut des de fa tres cursos, és l'autor de *L'illa dels morts*, la novel·la guardonada. Els membres del jurat van dedicar molts elogis al llenguatge de la novel·la que va guanyar el premi per unanimitat d'entre les vint-i-quatre que hi concursaven.

– Encara que en alguns diaris han dit que ets agramuntí, tu ets de Lleida. Fins quan hi has viscut?

– Fins als 25 anys, que va ser quan vaig començar a treballar. De totes maneres vull afegir que fins fa poc tenia parents a Agramunt, ja que la mare del Doctor Suàrez és una cosina germana del meu padrí; d'aquí la coincidència amb el cognom "Blàvia".

– En acabar la carrera a Lleida, què vas fer?

– Vaig estar un any treballant a l'Institut d'Estudis Ilerdencs de co-

Nom: Màrius Blàvia i Ribé

Edat: 30 anys

Lloc de naixença: Lleida

Lloc de residència: Agramunt

Estat Civil: casat

Estudis: Llicenciatura de filologia catalana

Treball: Professor d'institut

rrector. Després vaig començar a donar classes de català en diferents instituts: un any a Cervera, un altre a Agramunt, dos més a Esparreguera i, finalment, des del 1992, un altre cop a Agramunt amb plaça amb propietat.

– On vius?

– En un pis al carrer Comtes d'Urgell?

– Has passat, doncs, de la capital al poble. Què tal el canvi? T'hi trobes bé?

– Sí, no em desagrada. S'hi està bé a

Agramunt. És un poble tranquil. De fet, és el primer lloc que vaig posar a la llista a l'hora d'escollir plaça. Tal volta es pot retreure que és un xic avorrit.

– L'estiu, quan tu tens vacances, també el passes al poble?

– Sí, una part. Aquí hi tinc la "residència base" a partir de la qual faig escapades a Lleida o a on sigui.

– Com és que vas estudiar filologia?

– Va ser per casualitat. Una cosa o altra havia de fer! Em vaig inscriure a filologia sense saber massa bé el què era. Quan vaig anar a matricular-me tenia la intenció de fer-ho a dret, perquè tenia més sortides, però a l'hora de formalitzar la matrícula, en veure que la cua que calia fer era molt llarga, em vaig posar a la del costat, la de filologia, perquè era més curta.

– I d'aquí vas anar a parar al món de l'educació...

– També per casualitat. És una feina un xic repetitiva, perquè sempre es fa el mateix, però està bé. No sé tampoc si m'hi dedicaré sempre.

– Què et semblen els alumnes d'aquí?

– Una mica gandulots, com a tot arreu. Però bé.

– Arran del premi que t'han atorgat, hem sabut que escrius. Què t'hi ha ➤

Amb una colla d'amics en una ermita prop d'Agramunt. Al costat, la Carme, la seva esposa.

portat a escriure?

– Fer de professor em permet tenir unes hores lliures. Per altra part, m'agrada molt llegir i suposo que el llegir m'hi ha portat. Tot el que escric és perquè d'alguna manera ja ho he llegit. No sóc gens original. El llibre que he fet ha sortit d'idees de mil llibres diferents i té només algun fet real. No escric perquè tingui moltes coses a dir. De fet, tots els llibres diuen el mateix. Ja està tot dit. No hi ha res de nou sota el sol. Tampoc no aspiro a canviar el món. En tot cas escric perquè la gent em llegeixi i s'entretengui.

– Has escrit alguna altra cosa?

– Tinc algunes altres coses escrites, però breus i circumstancials. Ara, una d'aquestes coses que tenia mig elaborades potser la treballaré més.

– Què és? Una novel·la? Una narració breu?

– No sé el que en sortirà. Potser res...

– Has escrit alguna altra cosa que no sigui ficció?

– No. No m'ho he plantejat mai.

– T'ha costat escriure *L'Illa dels morts*?

– Dos o tres anys escrivint-la materialment, més un parell pensant-la. La vaig començar a imaginar quan treballava a Cervera, i la vaig començar a escriure a mà a Agramunt, quan vivia a ca la Vicenta.

– Això explica per què l'has ambientada a Cervera?

– Sí. Entre Cervera i Lleida. Suposo perquè hi vaig treballar i perquè parteix d'un fet històric que succeí a Cervera. També hi surten citats Agramunt, Guissona, Tàrrrega i, sobretot, els pallers de pedra de l'Aranyó que hi juguen un paper destacat.

– T'esperaves el premi?

– No, de cap manera. I això ho puc dir perquè recentment havia allargat i reelaborat la mateixa novel·la per tal de presentar-la a un altre concurs.

– La premsa ha dit que la teva obra suposava el retorn de la novel·la gòtica. Què és? És veritat això?

– La novel·la gòtica és un tipus de novel·la que va néixer a Anglaterra a finals del segle XVIII i està lligada amb

L'estiu passat, no cal dir on.

el Romanticisme; és una novel·la amb un rerafons, a voltes, medieval, amb ambients tètrics com cementiris, ruïnes, castells, morts, assassinats... En Josep Borrell, president del jurat del premi, quan féu la presentació de la novel·la va esmentar diferents trets que hi veia: realisme màgic, novel·la gòtica, novel·la històrica, etc. Crec, doncs, que parcialment s'hi pot aplicar el qualificatiu, si bé hi ha altres característiques com una petita dosi de fantasia amb un personatge que és immortal...

– Quan es publicarà?

– Suposo que l'any vinent.

– De la novel·la, també se n'ha destacat el llenguatge.

– Sí. És un llenguatge treballat, una mica barroc, amb moltes imatges. M'agradaria, però, que el possible lector no es desencoratgés per això, ja que he llegit novel·les en què el llenguatge és molt més recargolat que en la meua.

– A què es deu aquesta elaboració del llenguatge?

– Durant un parell d'estius vaig fer un recull de paraules típiques de Ponent i especialment de Lleida. Algunes apareixen al diccionari Alcover-Moll, però altres no. Paraules com "gandutes" que vol dir les entranyes d'un animal; "andova" que equival a gandul; el "garrut" que és el cementiri, etc. Aquest

recull, doncs, em va servir per elaborar el lèxic de la novel·la.

– Quins models tens en literatura?

– Mil. No tinc un model sol. De catalans, m'agrada Pere Calders, Joan Perucho, els Modernistes com Víctor Català i Raimon Casellas, la prosa d'Espriu, Josep Pla... i de la gent d'ara, Quim Monzó, Jesús Montcada, Maria Barbal...; de la literatura universal, ha anat a èpoques, els hispanoamericans com G. García Márquez, J. L. Borges, Alejo Carpentier, els anglosaxons E. Allan Poe, Herman Melville, Natael Hawthorne, le germanes Brontë, Pau Auster i una escriptora extremenya que es diu García Morales.

– I què me'n dius de la poesia?

– Em plau llegir-ne, però no em sento capacitat per fer-ne. Foix i Carner són els que més m'agraden. S'aprèn molta llengua, llegint-los.

– Quines afeccions particulars tens?

– M'agrada molt la música. Els meus ídols són els Beatles. També m'agrada molt el cinema i el teatre; el cinema amb bogeria.

– Et sabria greu escollir un fragment de *L'Illa dels morts* perquè l'oferim als lectors de SIÓ?

– No. Amb molt de gust.

Joan Puig i Ribera

El punt de partença del fil argumental de *L'Illa dels morts* és la recerca d'un tresor fabulós per part d'alguns membres de la família Anglarill que viu a la Solana, una casa pairal segarrenca amb un passat prestigiós. Heus ací un fragment de gairebé l'inici de l'obra. S'ha de dir que la publicació del mateix ha estat possible gràcies a l'autorització de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Mollerussa que és qui té els drets en exclusiva.

* * * * *

«La Natura apareixia feréstega i desigual. Era feixancs en els penyals conreats i mal·llevants a l'hivern que els malmetien, carenes i valls fosques, esplugues perdudes entre les roques, muntanyes llunyanes arrebossades per la boirina. Hi havia un riu serpejant pels plecs encrespats i collades plenes de carrasques negres, camins misteriosos que duien a castells esbucats i bancals d'ordi, de blat, de sègol.

Entre les contarelles que circulaven hi va destacar alguna vegada la tronada història de la família d'Anglarill, derrotada i arruïnada després de la guerra dinàstica de 1706 al 1714. I per altra banda la riquesa que va arribar a agombolar la casa de

Vilalta. Aquesta casa va créixer més i més entre la faramalla de la victòria felipista i va esdevenir una de les famílies més poderoses de l'oligarquia de la vila.

Els Anglarill havien davallat. Molts anys enrere, sembla que un cabaler anomenat Jeroni d'Anglarill es va enrolar com un aventurer en l'armada espanyola, a la recerca de fortuna. Sota les ordres del famós capità Barceló, d'origen mallorquí. I endemés d'aprendre l'ofici de navegant, en el qual es va fer expert, va participar activament en nombrosos desembarcaments duts a terme a les costes africanes, a l'època dels darrers corsaris.

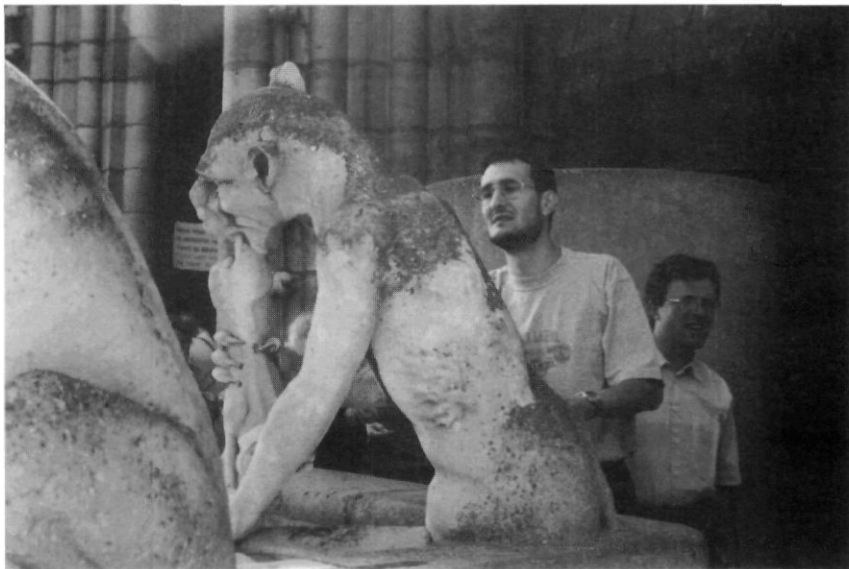
Un gran volum de diner i joies encabits en baguls botinflats va ser arrabassat al corsari Selim, un fantasmagòric i decadent pirata que va ser desarborat per la potent armada reial. Va ser fugaç. La prehistòrica clasca d'ou es va esclofollar a la primera badadura i es va embaldragar d'aigua salada com un didal. Aleshores el monarca, com a recompensa a l'eficàcia de l'acció bèl·lica, els va concedir el botí, el qual va ser repartit amb rigor entre la tripulació.

De retorn a la seva vila natal, el

cabaler dels Anglarill va endur-se els guanys, carregats en cofres de cobalt i en tenalles cafides d'or. I abans de finir els va amagar en un lloc segur. Va enxubar les inexhauribles andoles en alguna tremuja, oblidada després per tothom. I l'home del vaixell fantasma es va convertir, sense sospitar-ho, en l'home fantasma podrit d'unces sense gastar fins que se'n va anar, desproveït de maldol, a davall d'un xiprer. Ni tan sols el seu fill Macià, que a dures penes el va conèixer i del qual només conservava una esborradissa imatge d'infantesa, no va saber mai de cert on havia estat amagat.

Més endavant aquest cúmulo de riqueses va esdevenir, en l'inconscient popular, un tresor. I aquest tresor va ser pastura d'una munió de cercadors que registraven covatells i recambrons i traçaven mapes acolorits on anotaven tota mena de càlculs, operacions i glosses que havien d'ajudar a descobrir-ne l'amagatall. En un angle la rosa dels vents, daurada. De seguida tothom va fer l'ull viu i en poc temps es van remenar les aspres contrades segarrenques com si fossin un armari de mals endreços. Tanmateix la cada cop més extraordinària profusió de riquesa mai no va ser trobada. Havia encaletit el cap de la gent i els havia omplert de projectes i plans ambiciosos sense que s'arribés mai a cap cosa certa.

Així hom pot pervenir als inicis de la vida, mitjançant un món enderrocat, atrapat en les anelles dels anys, els quals han propiciat una fascinant confusió entre realitat i llegenda. La història pot començar a qualsevol lloc de l'itinerari i s'il·luminarà des d'un punt de vista concret. El lector identificarà el fil, la confusa trama del temps, però hom ha de tenir en compte que la història no té, com cap història, ni principi ni final. Els trèmuls artificis pretenen evocar una tristesa solitària, el racó profund i turmentat d'algun personatge. Només és un fil un fil dels infinits fils que constitueixen l'univers».

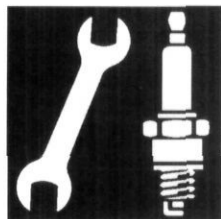

La imatge podria servir per inspirar una seqüència d'una novel·la gòtica. (París, 1993).

Taller Mecànic A. SIN

Avgda. Marià Jolonch, 49
Telèfon 39 23 11

AGRAMUNT

Estem al vostre servei!

Reparació mecànica
i elèctrica de:

- COTXES
- FURGONETES
- TRACTORS
- CAMIONS

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT
Telf./Fax (973) 39 21 22

- SERVEIS IMMOBILIARIS
- ASSEGURANCES
- MANTENIMENT DE LA LLAR
- RESERVA I INFORMACIÓ VIATGES

LLOGUERS

- Es lloga pis amb despatx:** 160 m², cèntric i molt assolellat.
- Es lloga pis:** 90 m², cèntric, moblat i terrassa. 35.000 pts/mes.
- Es lloga pis:** 120 m², calefacció, terrassa, pàrquing i golfa. 38.000 pts/mes.
- Es lloguen baixos:** 160 m², molt ben situat. 60.000 pts/mes.
- Es lloga magatzem:** 200 m² (oficina a part), amb calefacció i aire condicionat. 50.000 pts/mes.
- Es lloga pis:** Molt cèntric, amb calefacció i molt assolellat. 28.000 pts/mes.
- Es lloga pis:** Molt cèntric, assolellat i en molt bon estat. 27.000 pts/mes.

VENDES

- Es ven pis:** 120 m², quatre habitacions, gran menjador, amb calefacció, terrassa i golfa. Molt assolellat. Preu: 9.000.000.
- Es ven xalet:** Entre Calafell i el Vendrell. 900 m² de parcel·la i 200 m² edificats. Calefacció, terrassa i pàrquing. Preu: 19.500.000.
- Es ven apartament:** A Taüll. 63 m² més 10 m² de terrassa. Pàrquing. Preu: 9.000.000.
- Es ven casa:** Molt cèntric. Preu: 4.000.000.
- Es ven pis:** 90 m² amb golfa de 30 m². Calefacció de gas-oil, terrassa i pàrquing. Preu: 8.000.000.
- Es venen pisos:** 120 m². Amb calefacció, terrassa, golfa i pàrquing. Preu: 9.500.000 i 10.000.000.
- Es venen cases unifamiliars:** 85 m² per planta. Amb terrassa i pàrquing. Preu: V.P.O. max. 10% Fons perdut.
- Es venen baixos:** 130 m². Cèntrics. Preu: 7.000.000.
- Es venen baixos:** 300 m² i molt cèntrics. Preu: 14.500.000.
- Es ven casa:** Tres plantes i grans baixos. Amb terrassa i garatge. Preu: 13.500.000.
- Venda de solars edificables:** De 200 a 650 m², en diferents punts d'Agramunt.

PREUS REALS INFERIORS. TENIM EL PIS O LA CASA QUE BUSCA! Consulti'ns sense compromís!

El racó de la música

Els himnes

Els himnes són una de les mostres més evidents del que és la música funcional. És realment una música en funció de... I darrera dels punts suspensius hi ha tot un món abstracte ple de components de sentiments patriòtics o de pertinença a grups socials indeterminats.

Què hi ha en un himne nacional que fa esborronar d'emoció els qui s'hi senten identificats, tot escoltant-lo? En el llarg camí que han seguit els pobles en la consciència d'identitat i en l'elaboració de símbols que la representin, "l'himne nacional" hi ha estat sempre present.

Sovint, en les històries de guerres entre pobles, trobem que la música, identificadora dels vençedors, causa odi i terror als vençuts. Els tambors, veritables productors de la por de l'enemic, juntament amb els crits o cants de guerra i el revestiment guerrer, constitueixen tots plegats el sentit d'identitat en lluita davant l'enemic, al qual podran allunyar pel soroll eixordador dels qui alhora enforceixen l'ànim dels seus propietaris abans de la lluita.

Durant els jocs olímpics que es celebraren a Barcelona l'any 92, en els moments cerimonials vam poder observar el poder identificador d'aquestes melodies, molt semblants i molt distants alhora, que eren reconegudes emocio-

nalment per uns, o amb sentiments que podies anar des de la indiferència fins a l'odi pels qui no s'aixoplugaven en el seu simbolisme d'identitat. Els atletes que pujaven al pòdium feien gala d'identitat, a vegades quadrant-se gairebé militarment i fins i tot plorant en el clímax de l'emoció.

En altres casos, com per exemple els atletes de l'esberlada Unió Soviètica, es sentien en certa manera orfes en no tenir un himne identificador. Fins i tot hi va haver declaracions d'alguns esportistes que no es resignaven a perdre aquells sons i aquells símbols que els havien estat inculcats.

Per altra banda, tots vàrem ésser testimonis de les expectatives creades entorn d'Els Segadors en els mateixos estadis, i com només va emocionar els qui s'hi sentien implicats des de dintre, mentre que deixava indiferents o indignava els qui no compartien aquest senyal d'identificació.

L'HIMNE DE CATALUNYA

Tot i que l'oficialitat d'Els Segadors com a himne nacional de Catalunya

AUDICIÓ:

ELS SEGADORS. EL CANT DE LA SENYERA.

Orquestra simfònica del Gran Teatre del Liceu. Corals de Catalunya i Cobla la Principal de la Bisbal.

només sigui oficial a Catalunya republicana, i per iniciativa de Francesc Macià, va ser l'associació Jove Catalunya qui el va proposar el 1870.

La lletra actual d'Els Segadors va ser obra d'Emili Guanyavents (1860-1941), poeta i traductor vinculat al grup de l'Avenç, que va adaptar la vella cançó popular.

Com a la majoria dels himnes, al de Catalunya també hi ha la victòria en un combat desigual (els humils segadors, portant la falç com a arma, vencen els exèrcits d'un poder central magníficat), i també crida al combat contra hipotètics enemics permanents, que han de ser estimulats al ritme, i amb les rimes de la cançó patriòtica.

Per altra banda, s'han aixecat algunes veus que prefereixen la lletra del CANT DE LA SENYERA, que ha estat interpretat sovint com a himne alternatiu de Catalunya, conté tots els ingredients dels himnes nacionals més clàssics: recorda la fidelitat de la pàtria dels que l'entonen, recorda que serem un poble "més triomfant", al·ludeix a la sobirania nacional, i carrega els qui l'entonen d'energies per continuar endavant "llum als ulls i força al braç".

Ignasi Riera. Josefina Roma.

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA.

Opinió

CINEMA-VERITAT

Llambordí a llambordí la història d'un poble com si fos cinerita, s'aglutina en les cases, places, etc... i també en un cinema angoixat d'expectadors que formen part del passat i del present. Podríem dir que la il·lusió d'un poble es pot reflectir en els seus carrers, places, en la seva biblioteca i per què no, en el seu cinema.

Llambordí a llambordí el camí és llarg i l'espera com una llampada que se n'endurà el passat, però la màgia del cinema no s'apagarà.

Ramon Guixé. Puigverd

Pregueu a Déu per l'ànima de

Adolfo Creus i Comas

qui morí cristianament el dia 10 d'abril de 1994,
a l'edat de 80 anys, havent rebut els Sants Sagraments
i la Unció dels Malalts.

AL CEL SIA

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, abril de 1994

Gent, fets, coses...

Tot fent l'orni

La manera de procedir en l'escenari que avui s'anomena l'antiga Iugoslàvia dóna a entendre que els occidentals s'hi troben enxampats en una situació confusa i mig podrida, la qual ve condicionada, sobretot, per la pròpia falta inicial de fermesa en les seves vacil·lants decisions. Cal tenir present allò que han anat pregonant a bastament: "una possible intervenció militar s'hauria d'ajustar a unes normes, i en cap cas hauria de servir per canviar el curs de la guerra". O sigui que, dit d'una altra manera, occident sembla ser que se n'està rentant les mans, causa per la qual s'està convertint, de retruc, en una mena d'espantall descafeïnat que no espanta ningú, ans al contrari, la seva fesomia s'assembla més a la del burlot que no pas a la del veritable símbol del respecte. I tot això ho saben i n'abusen. N'obtenen els màxims avantatges, sense arribar mai, però, al

límit del precipici, que és on es podria vessar el got de la paciència i encendre el detonant d'una intervenció que, per a ells, seria de conseqüències imprevisibles.

Per això, quan el món occidental sembla haver esgotat els recursos dialectals, i plana més seriosa l'ombra d'una possible intervenció, els serbis no tenen cap inconvenient en donar tota mena de garanties verbals i escrites, i prometen totes les promeses possibles per tal d'aprofitar-se'n i esvair així les minses ganes dels aliats de posar en pràctica els seus avisos.

Això ha passat diverses vegades. Les ciutats de Sarajevo i Gorazde en són dos clars exponents, i fins ara ningú no ha esta capaç de moure un dit per aturar res, malgrat que les forces sèrbies s'estiguin rifant unes zones declarades zones de seguretat protegides per l'ONU.

D'aquesta manera han demostrat a

bastament la seva professionalitat, potser més que en el camp de batalla, en el joc del gat i la rateta, joc que fins a l'hora present els ha donat excel·lents resultats, encara que, tot sigui dit, han tingut un avantatge decisiu: l'avantatge que Occident s'ha deixat veure les cartes del joc, i el contrincant ha entès perfectament que totes les amenaces no eren, ni més ni menys, que els signes de la indecisió que regna en el fons del seu si.

Les atrocitats que sofreix el poble es reflecteixen clarament en el missatge que dues metgesses estrangeres van enviar des de l'escenari mateix, en el qual diuen que a Gorazde els únics afortunats que hi ha són els morts.

Quan surtin aquestes ratlles m'agradaria que ja no tinguessin raó d'existir. Amb això vull dir, que en aquell indret del món, com en qualsevol altre, hi hagués triomfat l'esperit del bé. Però, malauradament, no aconseguixo alliberar-me de tot el pessimisme que m'agradaria fer fora per sempre.

A. PONSÀ

Entitats

Ja en fan deu

Aquest mes l'emissora municipal de ràdio d'aquí Agramunt "Ràdio Sió" compleix els deu anys d'emissions els caps de setmana.

Un fet gràcies a la il·lusió de molts, els quals han aconseguit que setmana rera setmana la veu d'agramuntins i riberencs s'escampi arreu de la comarca. Persones que desinteressadament han fet i fan seva aquesta entitat per desenvolupar en conjunt idees i ganes de fer coses. Il·lusió que es va fer realitat per amenitzar la Festa Major de la nostra vila, i que l'hem

mantinguda durant aquests anys compartint-la i encomanant-la.

Molts han estat els impediments que hem trobat, moltes les hores dedicades per arribar a ésser escoltats pels nostres convilatans, però molta més és l'esperança que la nostra fórmula de fer ràdio agradi.

Quan vàrem celebrar el cinquè aniversari les nostres il·lusions foren recompensades, estrenàrem el repetidor des del qual actualment ametem (situat a Montclar), interpretàrem i

emetérem en directe la representació de l'adaptació radiofònica de "La Guerra dels Mons" d'Orson Welles i gaudírem de la música del cantautor lleidatà Joan Francesc.

Ara, el nostre propòsit més important és que la nostra programació i mitjans tècnics, arribin amb molta més empena a la realitat que suposa ser un mitjà de comunicació dels anys noranta.

Aquest és el nostre repte, per aconseguir-lo contem amb un equip humà il·lusionat, el recolzament del nostre Ajuntament i amb una audiència que esperem ens segueixi fent costat.

RÀDIO SIÓ 105.0

Equip coordinador

SERVEIS 10

Àngel Guimerà, 10
Telèfon - Fax 39 23 24
AGRAMUNT

ZURICH
ASSEGUANCES

PER ABASTIR LES NECESSITATS DELS NOSTRES CLIENTS,
NECESSITEM PISOS DE VENDA I LLOGUER.

PÀRKINGS

LLOGUER PÀRKING SECTOR CAP
LLOGUER PÀRKING JAUME MESTRES
VENDA I LLOGUER SECTOR CLOS

LLOGUERS

PISOS NOUS A ESTRENAR CTRA. CERVERA
PIS 2 HABITACIONS (ECONÒMIC)
PIS TOTALMENT REFORMAT 3 HABITACIONS
APARTAMENT-ESTUDI MOLT CÈNTRIC
PIS AMB MOBLES I CALEFACCIÓ
DÚPLEX NOU PER ESTRENAR

VENDES

CASES UNIFAMILIARS 12.000.000 V.P.O.
PISOS 100 M² MÀXIMA QUALITAT
PIS 2 MA OPORTUNITAT 4.000.000
PIS 2 MA REFORMAT 90 M² 7.500.000
CASA 2 MA CTRA. CERVERA 8.000.000

LOCALS COMERCIALS

LOCAL 70 M² APTÉ PER QUALSEVOL NEGOCI 20.000
LOCAL MOLT GRAN AMB BOMBA DE CALOR INSTAL·LADA
LOCAL AMB MAGATZEM INCLÒS MOLT CÈNTRIC
LOCAL PLAÇA MERCADAL 100 M²
DISPOSEM DE TERRENYS PER EDIFICAR DES DE 7.500 PTS. M²
CONTACTES A BARCELONA - LLEIDA - TÀRREGA - CERVERA - BALAGUER
APARTAMENTS SALOU - CAMBRILS

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

*Marbres
Vilalta*

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (8) "El goig de viure"

Pensar amb tu... que me'n fa de feliç. Que me'n fa de feliç, el teu record. I quan et veig, més me'n fas de feliç. I quan et veig i et parlo, i em parles i em somrius, encara més i més me'n fas de feliç. I, si a més d'això, pogués viure amb tu, estar amb tu, al teu costat, i que els meus ulls et miressin; i ser la meua veu qui et parlés, i les meues mans les que t'acariciessin; els meus braços els que t'abraçessin. I fos jo, tot jo, el ser qui més t'estimés, i poguéssim dia a dia envellir els dos juntament, Déu meu, això fóra! Oh, Déu meu, no. Això fóra massa. Impossible fóra, perquè el meu cor no ho resistiria. Amor meu".

Remei, sense deixar-te dir el que penses sobre aquest petit escrit que, i no t'enfadis, no sé si eres tu la destinatària, potser sí. Però el que vull recordar-te és, que un dia et vaig dir: -Remei, ja no et molestaré més. I tu em vares contestar: -A mi, Pep, mai no m'has molestat. Tu, Pep, només m'has donat que felicitat.

Això, Remei, en aquell moment em va donar una satisfacció immensa, com tu no et pots imaginar. I, sé que vaig pensar que aque-

lla sensació restaria en mi, fins a l'últim moment de la meua existència.

Sembla mentida, oi Remei. El que pot fer una paraula, un gest, un somriure. El molt de bé que tan fàcilment podem fer-nos uns amb altres.

Pep, tots dos sabem que és així, que ens hem donat infinitat de satisfaccions comunes tu i jo, i les que ens donarem encara. Però sí, sí que recordo aquell dia. Érem a cal Josep, l'havia telefonat el Josep Guinovart dient que havia arribat de Nova York el dia 25 d'abril d'aquell any 1994, gran per Agramunt, en què i perquè s'inauguraria "l'Espai Guinovart". Aquella setmana no podia venir, i la setmana entrant tampoc, perquè inaugurava a Brussel·les una altra exposició. Bé, li digué en Guino al Josep, et telefono perquè m'hauries de trobar un sac de jute d'aquells d'abans en què s'hi ensacava el blat, és per fer un motlle per les escultures que hi haurà a la plaça. Aquella nit, el Josep ens féu escoltar una cassete d'un cantant que a ell l'entusiasmava, Willy Deville; una de les cançons es deia "Demasiado corazón". Parlàrem molt d'art i de

cinema, i de les pel·lícules "El costat fosc del cor", d'Eliseo Subiela, i d'"El Piano", de Jane Campion, convinguérem els tres que eren dues pel·lícules d'antologia.

La setmana abans, havien vingut a veure "l'Espai Guinovart" el Ferran Valmitjana, la seva dona i els seus quatre fills. El Josep Guinovart estava treballant sobre una capa de grífit que li pastaven i li estenien pel terra, i ell anava fent grafismes sobre ella. És una delícia veure en Guino treballant. Eren les quatre quan anàvem a dinar, tu Pep, el Ferran, la Paquita (la seva dona), els seus fills i el Guino, al "Kipps". El Ferran i el Josep, li recordaren al Guino algunes de les vegades en què ens trobàrem amb ell a diversos llocs de Barcelona, anys enrera. Quan el gran concert que donà en Sidney Bechet al "Gran Price", quan féu el decorat d'un ballet al "Calderón" per la companyia de Joan Tena, i en una sessió dels divendres cinematogràfics del "Savoï" Josep recordava a més del "Lladre de bicicletes", l'altra pel·lícula "Prima comunione" en què hi treballava Aldo Fabrici, eren pel·lícules en versió original i sense subtítular.

Són records dels anys 1958-59. Que n'és d'agradable recordar aquells anys, i ara, te n'adones Pep, de recordar com els recordàvem?

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

—Llibreria
—Paprereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

AQUIL·LEA

Visiteu el nostre

CENTRE DE JARDINERIA

Hi trobareu:

- Planta exterior - Planta rocalla - Planta aromàtica
- Testos - Jardineres - Tenalles
- Adobs - Terres
- Llavors gespa, hortícoles
- Celosies - Tancaments amb Bru
- Taules de fusta

*Tot per al jardí,
som professionals!*

**AQUIL·LEA
Jardins**

Àngel Guimerà, 10
Tel. 39 03 52
Fax 39 23 24

**CONSTRUCCIÓ DE JARDINS I PARCS PÚBLICS
MANTENIMENT I PODES DE JARDINS - TRACTAMENTS FITOSANITARIS**

Poesia

SOL, LLUNA I ESPIGUES...

*I terra i aigua i vent,
i la carícia de la rella
removent i enfonçant l'adob,
faran sorgir l'esplendorosa espiga
que mans hàbils amb amor
sembraran sobre teu, Terra...
Terra fosca, amorosa, dúctil
tal com ventre de dona
que àvida de desig, rep la sement.
Tu també, tu, la guardaràs en tes entranyes
i el temps jugant amb tots els elements
sumant-hi fred i calor, pols oposats,
més necessaris perquè creixis.
Esvelta i sana, sorgiràs brincant-te airosa
talment com en un ball,
emergent del fèrtil sòl...
i de la generosa mare Terra...
Oh, gra de blat, minso i senzill
i que en ta petitesa
portes el germen de les futures vides
que formaran l'espiga nova,
curulla de granets, que en el transcurs
de les estacions –signes del temps–
tardor, hivern, primavera i estiu,
cicle complert, necessitares
perquè tota ta força esclatés...!
Món tel·lúric i sideral, format també
per l'entranya del subsòl
amb els seus minerals diversos
i cucs i amebes i transformacions químiques,
tot besat per l'escalfor de l'astre rei
i el ritme que les fases de la lluna
van donant lentament...
"Natura non fecit saltus"
dirà algun savi amb docta ciència,
cosa que al pagès per experiència...
el fa tenir paciència esperançat.
Cosmos, tot tu intervens
en aquesta meravella que és l'espiga
que, silenciosament ens parla
de les lleis immutables
que ho regeixen tot,
sense que ningú, ningú, pugui alterar-les.
Naixement, vida creixent, reproducció, mort,
–cicle complert de tota cosa viva–
que l'espiga silenciosa i callada
ens ensenya suaument si sabem mirar-la.
Lleis que en diem "científiques"
perquè en condicions paral·leles
actuen sempre igual repetint-se, i
que és una forma que els homes hem trobat,
per amagant la paraula –miracle– que no
volem acceptar, explicar la bellesa i complexitat
del que no està al nostre abast.*

Núria Morà

Els lectors escriuen

ACLARIMENTS

Sr. Director de la revista SIÓ:

Apreciat amic,

Agraeixo l'atenció que ha tingut SIÓ de publicar en el seu número d'abril de 1994, l'entrevista que em va fer la Rosa M. Sera, a qui també agraeixo el bon treball realitzat.

Li agrairia, tanmateix, que publicués unes breus precisions a alguns punts de l'entrevista. Com que les converses amb la Rosa M. Sera em sobtaren molt, i foren ràpides, vaig oblidar-me dels següents aspectes que aclareixen més la realitat.

Quan parlo del casament de la meva filla Roser amb el meu gendre Ramon Coscollala, vaig ometre que es van casar per l'Església a Agramunt. Jo, com a jutge que llavors era, després de la cerimònia religiosa de casament, vaig donar fe civil d'aquest matrimoni.

També vaig oblidar de dir que, en jubilar-me, vaig passar la botiga a la meva filla Roser i el seu marit Ramon, qui més hores hi dedica atenent els clients i amics.

Pel que fa a que la primera junta de jubilats, organitzàrem el ball dels diumenges per als jubilats al Casal, cal precisar que, a més dels senyors Domènec Roig i Ramon Amigó, vam comptar amb el vist i plau i ajut dels altres membres de la junta i el recolzament de l'assemblea general.

Agrairé que tinguin l'amabilitat de publicar aquesta carta com a "fe d'errades".

El saluda ben cordialment,

Magí Feixa i Terés

NOTA DE LA REDACCIÓ:

Recordem, una vegada més, que hi ha a la venda, en forma de llibres, els col·leccionables de SIÓ: **La Guerra Civil a Agramunt** (2ª edició) i **Agramunt, una dolça tradició: Xocolata i Torróns**.

Tothom que estigui interessat en l'adquisició d'algun d'aquests exemplars, es pot adreçar a les llibreries de la vila.

Esports

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

TROBADA D'HANDBOL ALEVÍ FEMENÍ: El passat dia 16 d'abril, varem celebrar a Agramunt, una trobada d'handbol en la categoria aleví femení on hi varen participar els equips de: Pont de Suert, Ponts i Agramunt.

Durant la mateixa es van disputar diferents partits d'handbol i de mini-handbol on va predominar la diversió i el companyerisme entre les jugadores de tots els equips.

La trobada començava al matí, i després dels partits i del dinar finalitzava amb un èxit d'organització i participació, a nivell de la qual destaquem la presència de l'equip de Pont de Suert, localitat que mai no ens havia visitat.

TROBADA BENJAMÍ DE MINI-HANDBOL: Es va celebrar a Cervera, el passat dissabte 30 d'abril. Aquesta era la primera trobada de l'any en categoria benjamí i l'experiència va resultar del tot exitosa tant a nivell de participació, com d'organització.

Agramunt va participar amb cinc equips mixtes formats per nens i nenes de 1r, 2n, 3r i 4rt curs.

Els resultats obtinguts, tot i no ser el més important, varen ser d'allò més bons: tots els equips representants d'Agramunt van guanyar els diferents partits disputats i obtingueren la copa de campions.

Les participants de Ponts, Agramunt i Pont de Suert.

COMPETICIONS ESCOLARS:

HANDBOL

* Categoria Infantil Femení

Aquest equip participa actualment en la lligueta

intercomarcal d'aquesta categoria; fins ara ha obtingut uns bons resultats en els partits disputats:

(9-4-94) Agramunt 7 - Guissona 9

(16-4-94) Sant Guim 3 - Agramunt 13

(23-4-94) Ponts 8 - Agramunt 9

FUTBOL SALA

* Categoria Infantil masculí

L'equip del col·legi Mare de Déu del Socors, es classificava, després de la lliga regular, per jugar la final del campionat, després d'eliminar en semifinals el Col·legi Mare de Déu del Carme:

Resultats:

– Semifinals.

Mare de Déu del Socors - Mare de Déu del Carme: 10 - 0

– Final.

Mare de Déu del Socors - Anglesola: 9 - 2

La nostra enhorabona als jugadors d'aquest equip!

L'alegria es va desbordar al final del partit.

* Categoria Cadet Masculí

L'equip Cadet de Futbol Sala, després de quedar campió de la lliga de l'Urgell, es va desplaçar a Lleida per jugar el partit corresponent a la Fase Territorial.

L'equip rival era el de la Vall d'Aran, i tot i que el resultat no va acompanyar els nostres representants, l'experiència va resultar força positiva i els jugadors, tot i les baixes amb què van viatjar, varen demostrar un bon nivell de joc, així com una enorme capacitat de lluita i d'entrega.

Resultat:

Club Handbol Agramunt (F.S.) - La Vall d'Aran: 3 - 6

INICIACIÓ ESPORTIVA

Des de fa ja algun temps, el Patronat Municipal d'Esports

ofereix, als més petits, l'oportunitat de gaudir de l'esport i l'activitat física de forma lúdica, al marge de les hores d'esport escolar que ja estan realitzant.

L'activitat la porten a terme un grup de monitors del PME i està oberta a tots els nens i nenes des de 1r. fins a 4rt. curs, i és totalment gratuïta.

Les activitats que es realitzen inclouen jocs, exercicis d'habilitat i de coordinació, iniciació a diferents esports, etc...

Els grups de treball estan dividits per edats, i els dies i horaris d'activitat queden distribuïts de la següent manera:

*** Nens i nenes de 4rt. curs:**

Dilluns de 5.30 h. a 6.30 h. al pavelló Municipal.
Divendres de 6.00 h. a 7.00 a les piscines.

*** Nens i nenes de 3r. curs:**

Dimarts de 5.30 h. a 6.30 h. al pavelló Municipal.
Divendres de 6.00 h. a 7.00 h. a les piscines.

*** Nens i nenes de 1er. i 2on. curs:**

Divendres de 7.00 h. a 8.00 h. al pavelló polisportiu.

Els petits disfruten d'allò més amb aquesta activitat.

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

C.H.A.

SECCIÓ D'ESCACS

L'equip d'escacs ha salvat la categoria i la propera temporada continuarà jugant a Primera. Enhorabona.

Una altra notícia important per l'equip d'escacs és que en la categoria Infantil Femení s'ha guanyat el Territorial, i per tant hauran de desplaçar-se a Calella a disputar el Campionat de Catalunya, l'equip està format per les jugadores següents: Neus Segura, Anna Bernaus, Montse Pedró, Amanda Cardona i Sònia Pintó. L'entrenador: Julián Hoyos.

SECCIÓ FUTBOL SALA

Categoria 1a. Divisió:

Està finalitzant la temporada i en aquests indrets ja no es pot fer res per salvar la categoria, solament ens queda continuar treballant i començar a planificar la propera temporada.

Resultats:

VIA-6 Tàrraga 6 – C.H.A. Autocars Agramunt 2
C.H.A. Autocars Agramunt 1 – Auto Segre-Peugeot 12
Carrosseries Consa 7 – C.H.A. Autocars Agramunt 4
C.H.A. Autocars Agramunt 4 – COPAGA 10

Classificació:

14.– AVEMA LLEIDA
15.– LARA MARISTES
16.– C.H.A. AUTOCARS AGRAMUNT

Categoria 3a. Divisió:

A pesar de les ensopegades a les visites a Guimerà i les Avellanès (rivals directes) totes les possibilitats d'assolir l'ascens a la segona divisió continuen intactes, però no s'hi val a badar, hem de guanyar almenys tres dels últims quatre partits per poder cantar victòria.

Ens queden dos partits a casa (Vila-sana i l'Albi) a priori assequibles, i dos fora un de molt complicat al camp del Líder (Borges) i l'altre a la pista del sisè classificat (Vallfogona) el qual, de ben segur, serà fonamental per les nostres aspiracions.

Resultats:

C.H.A. Pub Jara's 9 – F.S. Guimerà 3
Guimerà 7 – C.H.A. Pub Jara's 5
C.H.A. Pub Jara's 6 – Vila-sana 3
Les Avellanès 5 – C.H.A. Pub Jara's 2

Classificació:

1.– INSTAL·LACIONS BALCELLS BORGES
2.– C.H.A. PUB JARA'S
3.– LES AVELLANES C.F.S.
4.– C.F.S. GUIMERÀ

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

CAMPIONAT DE CATALUNYA FEMENÍ

Resultats mes d'abril:

10-4-94 Molins de Rei – CH. Agramunt 21 - 15

PROMOCIÓ LLIGA CATALANA CADET FEMENÍ GRUP - 1.

17-04-1994 CH. Agramunt – Vilanova del Camí 17 - 16
24-04-1994 CH. Agramunt – Tarragona HC AT. 9 - 10
01-05-1994 Castelldefels – CH. Agramunt 15 - 12

Classificació:

CASTELLDEFELS ESPORTIU AT	6
TARRAGONA HC AT	4
CH. AGRAMUNT	2
VILANOVA DEL CAMI H.	0

Després de classificar-se per jugar la promoció a la lliga Catalana Cadet Femení de l'any que ve, el nostre equip Cadet Femení està demostrant que no és casualitat l'estar en aquesta competició. La competició és molt difícil, perquè els equips són molt forts i amb molta experiència, però malgrat això hi ha un bon equip, molt unit i amb aspiracions a tot.

Referent als Jocs Escolars i com a Fase prèvia per jugar les finals al Campionat de Catalunya que tindrà lloc els dies 26, 27, 28 i 29 de maig a Calella, els equips Infantil Femení i el Cadet Femení s'enfrontaran el dia 14 de maig en les finals Provincials. El primer a Magraners, al guanyador de la semifinal entre la Noguera i la Segarra i el segon s'enfrontarà a l'Inef de Lleida, al guanyador de la semifinal entre la Segarra i el Segrià.

Sort per les nostres joves jugadores i que el pròxim mes puguem explicar en aquestes pàgines, molts èxits dels nostres equips.

Categoria Cadet Masculí:

L'equip cadet masculí en la Copa continua amb la seva irregularitat, en la qual també influeix, les baixes de jugadors importants, ja sigui per lesions o altres motius.

Resultats Copa de Barcelona:

16-4-94	Lliçà de Vall – CH Agramunt: 15 - 10
23-04-94	CH Agramunt – Martorell: 28 - 20
30-04-94	Parets de Vallès – CH Agramunt: 29 - 25

Categoria 2a. Catalana (Masculí):

Resultats:

09-04-94	Viladecans – CH Agramunt: 29 - 24
16-04-94	Gavà – CH Agramunt: 26 - 24
23-04-94	CH Agramunt – Sant Joan Despí: 28 - 23
30-04-94	CH Agramunt – Viladecans: 22 - 28

Golejadors: Joaquim 29, Roman 21, Àngel 12, Carles 8, Xofo 8, Albert 7, Marc 4, Carbó 3, Andrés 2, Invernón 2, Balasch 1 i Balagueró 1.

Classificació:

1. H. Viladecans	7 punts.
2. H. Gavà	5 punts.
3. CH Agramunt	2 punts.
4. Sant Joan Despí	0 punts.

El més important d'aquesta competició de Copa Catalana és que els joves jugadors del Club comencen a tenir minuts davant equips d'alt nivell, com són els de primera catalana de Barcelona, i els resultats són molt bons, ja que aquesta experiència serà molt beneficiosa per la propera temporada.

SECCIÓ TRIALSIN

La Secció de Trialsin està iniciant els treballs per preparar el millor possible la prova valedora pel Campionat de Catalunya que se celebrarà el proper dia 19 de juny al nucli de població de les Puelles, per la seva part el Francesc Recio continua amb la seva exitosa trajectòria.

Jordi Martí i Gasull

**ESCOLA DE FUTBOL
"GERARD GATELL"**

Tercera Regional

L'Escola Gerard Gatell ha començat el Torneig de primavera amb molt bon peu; quan es porten jugades tres jornades, el nostre equip encara no coneix la derrota.

El primer partit es va jugar a casa contra el Butsènit. Després de patir es va poder guanyar gràcies a un gol ja a les acavalles de l'encontre. El vent fou un factor decisiu, ja que a la segona part l'equip de casa, que jugava en contra del vent, va veure com li empataven el partit a dos gols. Finalment, però, després d'intentar-ho desesperadament va arribar el gol que va donar una victòria que sempre val més de dos punts.

El desplaçament a Coll de Nargó fou més mogut del que es podia preveure. El nostre equip es va adelantar a la primera part i fou a partir d'aleshores quan l'equip de Coll de Nargó va perdre els papers, a l'igual que el públic. Tot eren protestes i insults envers l'àrbitre. A la conclusió de l'encontre, aquest es va haver d'esperar 30 minuts al terreny de joc davant les

protestes i amenaces del públic. La Guàrdia Civil no va fer acte de presència, cosa que encara va dificultar més la sortida de l'àrbitre. Finalment, el Comité de Competició ha sancionat el Coll de Nargó amb el camp tancat per una jornada, dos jugadors amb un partit de suspensió, un amb tres i un altre amb 15 partits.

El partit que s'havia de jugar al 24 d'abril es va suspendre a causa de la pluja. Aquest encontre es disputà l'1 de maig. Després d'una primera part de molt bon joc i en la qual ja es va encarrilar l'encontre favorablement (3-0), el joc del nostre equip va baixar de nivell, segurament acusant la forta calor que feia i també perquè el Sant Ramon solament es va dedicar a tancar-se darrera i no deixava massa espais lliures per a poder jugar còmodament.

Ara per ara, l'equip de casa ocupa el primer lloc (amb dos gols en contra i vuit a favor), i es troba a 3 punts del segon classificat. Creiem que no hi haurà massa problemes per accedir a les semifinals i tan de bo poguéssim veure el nostre equip disputant la final del Torneig de Primavera.

Resultats (tercera regional):

Gerard Gatell 3 – Butsènit 2

Coll de Nargó 0 – Gerard Gatell 1

Gerard Gatell 5 – Sant Ramon 0

Cadet

L'equip cadet ja ha acabat la temporada, i per continuar jugant i no acabar tan aviat, es disputen partits amistosos amb les localitats properes a la nostra vila. El nostre equip cadet va disputar un amistós enfront la Fuliola, al qual van guanyar, gràcies a un molt bon joc, per un abultadíssim resultat.

Infantils

A tres jornades per acabar el campionat, els nens d'aquesta categoria han anat aguantant bé els altres equips que semblen més poderosos, com són el Tàrrega i el Mollerussa. En el transcurs del partit amb l'Almenar ens vàrem deixar remuntar el partit, ja que la primera part va acabar amb clara victòria nostra de (3-0)

En aquesta categoria el màxim golejadore d'aquesta temporada ha estat en Josep Manuel Marín.

Els resultats obtinguts durant l'abril han estat:

10-4-94 Escola Futbol G. Gatell 0 - Tàrrega 0

17-4-94 Mollerussa 4 - Escola Futbol G. Gatell 5

24-4-94 Escola Futbol G. Gatell 3 - Almenar 3

Alevins

També els alevins estan a les acaballes del campionat. Falten les 3 jornades del mes de maig. Dels resultats obtinguts darrerament, se'n pot deduir que de mica en mica aquest grup va agafant confiança i desenvolupen els partits amb més tranquil·litat obtenint així més bons resultats.

Els tres màxims golejadors d'aquesta categoria han estat, fins avui: Héctor Martínez amb 12 gols, David Marsol, 9 gols i Sergi Trepal, 6 gols.

Resultats:

10-4-94 E.F. "G. Gatell" 1 - Tàrrega 1

17-4-94 E.F. "G. Gatell" 1 - Gardeny 4

24-4-94 Mollerussa 2 - E.F. "G. Gatell" 2

Albert i Sisco

CLUB TENNIS AGRAMUNT

Amb l'objectiu de continuar i millorar la pràctica de l'esport del tennis a la nostra vila, el CLUB TENNIS AGRAMUNT està posant en marxa unes classes de tennis que tenen lloc els caps de setmana (dissabtes a la tarda i diumenges al matí) durant els mesos de maig, juny i fins l'últim diumenge de juliol, a les instal·lacions del Club.

Les classes són a càrrec del Sr. Josep Mª Querol i estan dirigides a totes les persones compreses entre els 8 i els 18 anys. Són gratuïtes per als socis i tenen un preu de 1.500 Ptes. per als no socis.

Les inscripcions es poden fer a les oficines de la Caixa de Catalunya o bé a les pistes del Club 1/2 hora abans de començar la classe.

C.T.A.

CLUB BILLAR AGRAMUNT

CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat Banda"

3ª Categoria

Jugadors: 1) Laureà Giménez 6 punts. 2) Joan Llorba 4 punts.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA"

3ª Categ. 1ª Eliminàtoria

Classificació Final: 1) Andreu Martín (Matadepera) 6 punts. 2) Ramon Costa (Cervera) 4 punts. 3) **Laureà Giménez** (Agramunt) 2 punts. 4) M.A. Puigdenyoles (Borges) 0 punts.

Classificació Final: 1) Joaquim Carràs (Borges) 6 punts. 2) **Joan Llorba** (Agramunt) 2 punts. 3) Marià Garcia (Vilanova) 2 punts. 4) Jordi Gassó (Cervera) 2 punts.

Andreu Martín i Joaquim Carràs es classifiquen per les semifinals.

LLIGA CATALANA - FASE PRÈVIA Grup de Lleida

Resultats del mes d'abril

BOWLING 2 – AGRAMUNT 6

AGRAMUNT 8 – BORGES 0

Classificació Final: 1) Agramunt 15 (54); 2) Cervera 10 (34). 3) Guissona 7 (31). 4) Bowling 4 (22). 5) Borges 4 (17).

El C.B. Agramunt ha quedat campió de grup i d'aquesta manera es classifica directament pels quarts de final de la Lliga Catalana.

Els punts parcials aconseguits pel C.B. Agramunt es reparteixen entre els següents jugadors: Antoni Gilibert 6 (6), Francesc X. Noró P. 6 (6), Ramon Coscollola 6 (6), Carles Siles 6 (6), Ignasi Aragon 6 (6), Jean M. Rovenne 6 (6). Josep A. Castro 6 (8), Joan Viladomat 6 (8), Joan Llorba 4 (4), Laureà Giménez 2 (6) i Josep M. Cuñat 0 (2).

L.G.

Imatges d'ahir

J. Bertran

La Imatge d'aquest mes correspon a la processó de Corpus de l'any 1968 i ens mostra el pas de la comitiva per la Pujada del Mercadal ornamentada amb una gran catifa de flors, tal com era costum a l'època.

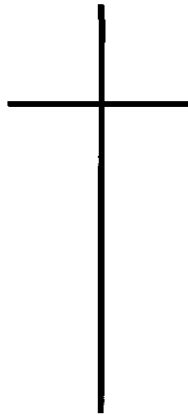
En primer terme es pot veure el pal-li portat per sis ciutadans aixoplugant la Custòdia que sosté el rector d'aleshores Mn. Sabaté, mentre que la guàrdia civil, amb uniforme de gala, li dona escorta. Tres escolanets precedeixen tot el grup que està acompanyat per altres sis persones amb atxes enceses.

En segon terme s'aprecia les autoritats encapçalades per l'alcalde Manuel Mazon, recentment desaparegut, i els responsables del "puesto" de la Guàrdia Civil. Segueixen els regidors de l'Ajuntament, metge titular, delegat de Correus, del SENPA, director de "la Caixa" i del Banc Central.

La caLaiSera.

AVE MARIA

Déu vos salve Maria, plena sou de gràcia, el Senyor és amb vós, beneïda sou vós entre totes les dones i beneït és el fruit del vostre sant ventre, Jesús.

Santa Maria, mare de Déu, pregueu per nosaltres, pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort. Amén.

Pregueu a Déu per l'ànima de

Teresa Torres i Clos

que morí cristianament el dia 13 d'abril de 1994,
a l'edat de 83 anys, havent rebut els Sants Sagraments
i la Unció de Malalts.

AL CEL SIA

Els seus apenats: germana, Paquita; nebots, Jaume i Rosa M^a,
Mª Carme i Josep M^a i Rosa M^a; cosins i família tota us agraïm
les mostres de condol rebudes i la vostra pregària.

AGRAMUNT, abril de 1994

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^è B	Tel. 39 04 22
Relotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Partits polítics

Grup Municipal Socialista

LA BASSA D'OLI

Amics,

Des de fa un temps el nostre poble està trasbalsat i pensem que ja n'hi ha prou. Ni la proximitat d'unes eleccions justifica aquest garbuix de molèsties i inconveniències, que tots plegats hem de suportar i que de fer-ho amb ordre i temps necessari podria ajudar a digerir-ho més bé.

Amb l'eixamplament del Pont, que durà més temps del previst, tots recordem el caos circulatori que es produïa en tota la Vila amb la conseqüent mala imatge que donàvem a tots els que ens visitaven o simplement creuaven la nostra població.

És incompetència o manca de coordinació en fer complir la normativa, donant en tot moment les ordres oportunes.

Senyor Batlle, senyors Regidors de CiU, quan surten de la Vila passen per l'Avgda. de Catalunya? Fan tot l'itinerari? o desvien pel carrer Camí de les Planes... si hi passen no es tornen vermells de vergonya una entrada a la Vila com aquesta (plena de sots i barrancs)?

No estem en contra de les millores que s'estan fent en alguns indrets, però no entenem que es vulgui ignorar una millora tantes vegades reivindicada, reconeguda i necessària com l'arranjament d'una via tan important com l'Avgda. de M. Jolonch on uns veïns fa anys gaudeixen d'unes voreres i els altres (suposem al corrent de pagament) en són ignorats.

Demanem un criteri just de prioritats que malgrat no sigui tan espectacular primi l'eficàcia en benefici de tots i no tan sols en lluïments personals d'obres Faraòniques. Som coneixedors que moltes de les obres no les fa l'Ajuntament, però a ells els critiquem, ja que tant si ho fa Obres Públiques, com la Diputació, com si ho fa la Junta de Sanejament, ho fan amb diners nostres i al nostre poble i per tant tenen l'obligació de vetllar-ho i exigir que ho facin bé, així com portar un control rigorós dia a dia d'obres prou importants.

A una pregunta nostra, en el Ple, al Sr. Batlle, se'ns va contestar que l'obra del col·lector no estava acabada (més val sigui així). Sospitem que amb el temps que l'empresa constructora fa que es fora de la Vila quedi l'obra tal i com l'han deixat; si a ells (CiU) els està bé com queda en l'actualitat (plena de faixes de formigó entre les pedres de les parets del riu) nosaltres no podem permetre que quedi en aquest deplorable estat.

Desitgem, doncs, que la resposta donada pel Sr. Batlle de que l'obra no està acabada sigui certa i puguem un dia, per satisfacció general, no veure-ho com està ara sinó millor.

Siau.

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern 22-3-94

CERTIFICACIONS:

S'aprovà la Certificació núm. 1 de les obres denominades "Passarel·la trànsit lleuger zona escolar polígon", lliurada per l'Enginyer de camins, Canals i Ports Sr. Lluís Elena i Yus, i executades per l'empresa MOVIPLAN, SA, per un import d'1.258.218 PTA.

S'aprovà la Certificació núm. 1, de les obres denominades: Infraestructura Sector dels Horts, C. Horts i Passeig Nou, 1a. Fase", lliurada per l'arquitecte Municipal, Sr. Antoni Traguany i Royo, i executades per l'empresa "Construccions Sant Guim, SA - Paexba, SL - Montajes Eléctricos, gas i agua, SA" per un import de 6.839.281 PTA.

APROVACIÓ MEMÒRIA VALORADA "ARRANJAMENT PARCIAL CARRER ORIENT A LES PUELLES

S'acordà aprovar la Memòria Valorada d'Arranjament parcial del Carrer Orient a les Puelles, redactada per l'Arquitecte Municipal Sr. Antoni Traguany i Royo, i amb un pressupost d'execució per contracta d'1.955.204 PTA.

Ajuntament Ple 28-4-94

CONSULTORI DE MAFET: *Expedient d'expropiació forçosa. Necessitat d'ocupació.*

S'aprovà la declaració d'utilitat pública de la finca que s'indica en la part dispositiva d'aquest acord, a l'objecte d'ubicar-hi el Consultori Mèdic de Mafet. S'eleva a definitiva la relació concreta i individualitzada dels béns i drets objecte de declaració d'utilitat pública, conforme l'acord adoptat pel Ple del 24-1-94, als efectes previstos a l'article 21.1 de la Llei d'Expropiació Forçosa, s'acorda la necessitat d'ocupació de la següent propietat:

Parcel·la cadastral: CPU 05040-12 Mafet
Naturalesa: Urbana
Superfície afectada en planta: 130'5 m²
Titular: Torres Carbonell, Miquel

ACCESSOS ALMENARA ALTA: *Expedient d'expropiació forçosa, necessitat d'ocupació.*

El Ple de l'Ajuntament en sessió celebrada el dia 24-1-94, acordà l'aprovació de la Memòria Valorada la denominació de la qual és "Arranjament d'accessos d'Almenara" redactat pels Serveis Tècnics Municipals, amb un pressupost d'execució per contracta -PEC- de 5.568.293 PTA, de la qual s'ha formulat declaració d'utilitat pública.

S'acorda, de conformitat amb els articles 17.1 i 21.1 de la Llei d'Expropiació Forçosa, i amb els efectes que en els mateixos es preveu, la necessitat d'ocupació dels següents béns:

Immòbles: CRP polígon 14, parcel·la 95. ALMENARA ALTA (TM Agramunt)
Naturalesa: rústega
Superfície expropiable en planta: 0'0269 ha.
Propietari/titular: Llordés Salvadó, Ramon
Domicili: Plaça Major, 1. ALMENARA ALTA

EXPEDIENT D'EXPROPIACIÓ FORÇOSA SECTOR DELS HORTS:

Aprovació valoracions finca cadastral 21787-7
Propietària: Mirasó Pascuet, Concepció
Referència cadastral de la finca: CPU 21787-07
Extensió superficial objecte d'expropiació:
-Superfície en planta del solar: 124'60 m²
-Superfície edificada: 52'16 m²
IMPORT PREU JUST: 600.000 PTA

S'aprova la valoració econòmica i l'expedient d'avinença de preu, formalitzada en l'Acta corresponent.

PROGRAMA D'INVERSIONS 1994: Contractació préstec 25.000.000 PTA

El pressupost Municipal Ordinari preveu, per a finançar parcialment el Programa d'Inversions de l'exercici 1994, la concertació d'Operacions de crèdit per import de 25.000.000 PTA. A tals efectes l'Excm. Ajuntament d'Agramunt ha sol·licitat proposos al respecte a diverses Entitats de Crèdit amb delegació o sucursal a la Vila: Caixa de Catalunya, Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, Banca Catalana SA i Caixa d'Estalvis de Manresa.

Atès que, de les ofertes presentades, coincideixen amb idèntiques condicions i com a més avantatjoses als interessos municipals, les corresponents a les Entitats CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA, BANCA CATALANA SA i CAIXA D'ESTALVIS DE MANRESA.

Resultant que en data 30 de març de 1994, el ple de l'Ajuntament va acordar la concertació d'una operació de crèdit amb l'entitat CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA, destinada al refinançament del deute municipal i considerant adient que la concertació del crèdit ara proposat s'operi amb aquelles entitats que, amb igualtat d'oferta actual, van quedar excloses anteriorment.

En conseqüència, s'estima adequat que les ofertes presentades per les entitats BANCA CATALANA SA i CAIXA D'ESTALVIS DE MANRESA tinguin acollida per part d'aquest Ajuntament, efectuant-se una assignació en funció de les inversions respecte les quals és previst finançar-les mitjançant operacions de crèdit, i a tals efectes es proposa:

Aprovar la concertació amb l'entitat BANCA CATALANA SA, una operació de crèdit per import de pessetes 10.000.000 PTA destinades a finançar parcialment el programa d'invensions de l'exercici 1994, i la concertació amb l'entitat CAIXA D'ESTALVIS DE MANRESA d'una operació de crèdit per import de 15.000.000 PTA, destinades a finançar parcialment el programa d'invensions de l'exercici 1994, amb les següents condicions:

Tipus d'interès MIBOR + 0'40 (%)
Venciment amortització: Trimestral
Comissió obertura: 0'25%
Carència: 1 any
Amortització: 9 anys

INFORME MUNICIPAL:

Reforestació de la Serra d'Almenara

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 28-1-93 va aprovar la constitució d'un consorci entre l'Ajuntament d'Agramunt i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, l'objecte del qual és la repoblació forestal de terrenys propietat municipal ubicats a la Serra d'Almenara.

S'informa favorablement la "Proposta de reforestació de la Serra d'Almenara, Terme Municipal d'Agramunt" redactat per l'enginyer tècnic forestal del departament esmentat, Sr. Josep A. Boneta i Tomàs, que té un pressupost d'execució per contracta de 14.166.930 PTA l'execució del qual es realitzarà per l'empresa FORESTAL CATALANA SA, mitjançant contractació directa.

PREMI DE POESIA "GUILLEM VILADOT":

Convocatòria 1994.

El premi de poesia "Guillem Viladot" no va néixer amb la voluntat d'instituir un premi més en la llista dels existents, en un país que culturalment i social compleix amb escriure en aquest sentit. Sinó que es contempla la idea d'un guardó de convocatòria dinàmica, és a dir, que hi ha el propòsit de distingir un tema o aspecte relacionat amb el fet poètic que cada any serà diferent.

Aquestes activitats són: llibres de poesia, traduccions, biografies, estudis, editors, col·leccions, il·lustracions, divulgadors, etc.

L'Excm. Ajuntament d'Agramunt convoca el "Premi de Poesia GUILLEM VILADOT, PER AL 1994, SOTA EL LEMA "COL·LECCIONS DE POESIA".

BASES GENERALS:

1a.- L'import del premi és d'1.000.000 PTA. En cas de declarar-se desert, el premi podrà ser dividit en accèssits, segons criteri del JURAT.

2n.- Les obres aspirants al premi hauran de ser trameses abans del dia 1 de setembre, juntament amb les dades de l'autor, amb plica o sense, a l'adreça següent: "Premi de Poesia Guillem Viladot", Ajuntament d'Agramunt, Pça. de l'Església 1, - 25310 Agramunt.

3r.- L'acte d'atorgament del premi tindrà lloc a la Vila d'Agramunt el primer dissabte d'octubre, en el decurs d'una vetllada literària.

4t.- Les obres no premiades podran ésser retirades en el termini d'un mes. Depassat aquest termini restaran en propietat del convocant.

BASES ESPECÍFIQUES PER L'ANY 1994: COL·LECCIONS DE POESIA.

1a.- Sols podran presentar-se col·leccions de poesia editades a partir de l'any 1939.

2a.- Qualsevol persona, agrupació, institució, etc., podrà presentar candidatures.

3a.- L'obra concursant haurà de presentar-se mitjançant candidatura. Aquesta aportarà els següents documents:

- Currículum del candidat.
- Breu síntesi històrica de la col·lecció.
- Índex o catàleg dels títols publicats.
- Alguns exemplars editats.

4a.- Hom podrà afegir la documentació que cregui necessària sobre l'obra presentada.

5a.- El jurat valorarà tant la trajectòria personal de l'editor o responsable de la col·lecció com la proposta estètica de la col·lecció.

6a. El jurat estarà format per Joaquim Molas (president), Maria Mercè Marçal, Miquel Plana, Jaume Pont, Jaume Vallcorba-Plana i Xavier Garcia (secretari).

7a.- Qualsevol cas no previst en aquestes bases generals o específiques, serà resolt per l'entitat organitzadora.

L'Excm. Ajuntament d'Agramunt es reserva la facultat, prèvia consulta amb el jurat del premi, d'interpretar les bases de cada convocatòria.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Josep M. Castellà i Vila, per arreglar l'entrada de la casa. C. dels Estudis Nous.

Rafael Mendoza i Moreno, per rebaixar la vorada. C. del Clos.

Francesc Zurita i Torralbo, connexió d'aigua potable. C. del Clos.

JEFATURA PROVINCIAL DE CORREOS Y TELEGRAFOS, connexió d'aigua potable. Av. de J. Mestres.

Josep Martínez i Minero, connexió d'aigua potable. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Maria R. Puig i Garriga, connexió d'aigua potable. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Carme Garcia i Aguza, connexió d'aigua potable. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Miquel Amores i Suàrez, per fer voreres al voltant del jardí per la part interior. Urb. Verge del Socors.

Xavier Rendé i Pujol, connexió d'aigua potable. C. del Clos. PRETENSATS CUÑAT SL, per repassar envans i canviar rajoles al local. C. de la Capella.

Josep Hernández i Domínguez, arreglar i enrajolar habitacions i canviar la porta d'entrada a la casa. C. Carabassa de Dalt.

Jordi Garcia i Artigas, connexió d'aigua potable. C. de Jaume I.

Consol Guiu i Vallès, connexió d'aigua potable. Pg. de Josep Brufau.

Ramon Sala i Balp, per rebaixar vorada. C. del Clos.

TEFÈFÒNICA, instal·lació de dos pals de fusta i col·locar cable telefònic i caixa de 26 parells. Trav. C. dels Asgous-Verge del Socors.

Guillem Viladot i Puig, per enderrocar un edifici. Pça. del Pare Gras, 4.

NÍNOLS CEMENTIRI

Cecília Esteve i Boncompte i Jaume Fontanet i Esteve, nínols números 103 i 104. Galeria Ntra. Sra. de Montserrat.

Galeria de Sant Pere. Consta de 104 nínols i s'ha començat la concessió de drets funeraris per rigorós ordre de numeració.

Canvi de nom per successió hereditària del nínol núm. 13 Galeria de Sant Jordi, dels Srs. Maige To Frits o Hien Justine, al Sr. Daniel Frits i François

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

La Jacobina Estirabot i Cantalafuente

per Guillem Viladot

Aquesta que ara passa, Urc, és la Jacobina Estirabot i Cantalafuente. Diuen si va morir i ressuscitar durant una setmana santa. El dia que la posaren al cadafal perquè els veïns li poguessin contemplar la defunció, el Tomateu féu un esternut tan fort que no el va poder dominar. El vent que produí i els escatxics que projectà feren cap damunt el cos indefens de la Jacobina, de tal manera que la carn exànime se'n ressentí, i començà a moure's fins que es posà dreta damunt de túmul tota ressuscitada. Ningú no s'ho volia creure i la gent deia si havia estat una fallada del diagnòstic de la UVI. El fet, però, és que la Jacobina de seguida tornà a fer vida normal com si res no hagués passat, i com que se sentia molt sana i valenta de primer es dedicà a col·leccionar cartells de propaganda electoral, després a arreplegar fruits secs fins que, sense adonar-se'n, s'encetà a fer flors de paper. Al principi eren de colors, si bé aviat n'elegí un de sol: el blanc. Amb cistells plens, se n'anava pels mercats i les fires i sempre les venia gairebé totes. Quan va tenir molts diners, comprà molt paper i les flors que feia se les guardava, com si li fes pena de desprendre-se'n. Arribà un moment que casa seva estava tota plena de flors blanques de paper, de totes mides i espècies, de tal manera que la seva família va haver d'anar a viure fora. La Jacobina, en trobar-se sola amb tota aquella munió de flors, se sentí la persona més feliç del

món. Com que tota la vivenda n'era plena, ella circulava com si nadés per dins seu, i de tant en tant treia el cap i s'adonava que totes les habitacions eren unificades per una mena d'horitzó floral. Aleshores enginyà una flor immensa i en tenir-la acabada s'instal·là damunt seu com si es tractés d'un tron. Arrapant-s'hi del tot, cridà els familiars i amics per tal que li rendissin reconeixement. Com que ningú no entenia res, la Jacobina aviat restà sola. Una nit, que no podia dormir, s'aixecà del llit i calà foc a la casa. Quan les flames encara eren petites, sortí fora, i des del carrer contemplà com les seves flors aviat es convertien en cendra. No va permetre que ningú apagués l'incendi, sinó que esperà que es consumís a ell mateix. De matinada abans de sortir el sol, entrà a la casa i recollí tota la cendra. Amb una mica d'oli verge d'oliva, cada matí en prepara un unguent que s'esbarria pels braços, les cames i la cara. Per aquest color que agafa, molta gent creu que la Jacobina Estirabot i Cantalafuente, és morta i que el que es veu passar és el seu cadàver. Si ho fos, Urc, tu, amb el bon olfacte que tens, et posaries a bordar. Si no ho fas és perquè vol dir que la Jacobina només ha canviat de color. Algú que l'ha vista passar la nit de sant Joan, assegura que per comptes de forma de dona, agafa figura de flor. Això només succeeix a mitja nit del solstici.